Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1613 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 3 iulie 1954

Tinerii oameni ai muncii sovietici creatori de artă

PE TÎNĂRUL ACTOR sovietic Igor Gorbaciov îl cunoaştem din filmul „Revizorul", realizat după nemuritoarea comedie a lui Gogol. Interpretarea strălucită a rolului atît de complex al lui Hlestakov a stîrnit admiraţia spectatorilor. Dar puţini ştiau, desigur, că acest talentat interpret are în urmă deabia un an de muncă pe scena ca actor, că el s-a format în activitatea artistică de amator — încă pe băncile şcolii, apoi în cercul dramatic al unei uzine din Urali la care lucra ca lăcătuş, şi în ultimii ani în rîndul artiştilor amatori ai facultăţii.

Drumul acesta — de la simplu om al muncii care-şi dăruieşte clipele libere activităţii artistice pînă la artist de seamă — l-au străbătut mulţi dintre oamenii artei sovietice. In studioul de pictură al unei uzine a crescut P. N. Krîlov, unul dintre renumiţii caricaturişti Kukrinîksi. Din rîndul artiştilor amatori s-a ridicat marea artistă uzbecă Sara Isanturaeva, artistă a poporului U.R.S.S., laureată a Premiului Stalin.

Muncitori ajunşi pictori, fiice de colhoznici devenite artiste — aceasta este un fenomen obişnuit în Ţara Socialismului. Partidul Comunist îşi pune ca scop să facă din toţi muncitorii şi ţăranii oameni culţi şi instruiţi. Şi e firesc să crească impetuos talentele populare în condiţiile excepţionale create pentru dezvoltarea culturii în Uniunea Sovietică. Peste 9000 de cluburi au la dispoziţie muncitorii din industrie şi transporturi. In aceste instituţii culturale, în cercurile de dramă şi coregrafie, de muzică şi arte plastice, se formează multe dintre viitoarele talente ale artei sovietice.

Desigur, nu toţi cei care frecventează aceste cercuri vor deveni artişti profesionişti. Dar acesta nici nu este ţelul lor. Pentru omul sovietic, omul cel mai înaintat, cu cerinţele cele mai multilaterale, această activitate este o necesitate. Ea face parte din viaţa sa ca şi munca, îi face viaţa mai bogată, mai frumoasă.

Lucrările create de tinerii artişti amatori vorbesc despre măestria la care pot ajunge talentele din popor îndrumate cu grijă de specialişti experimentaţi. In casa de cultură raională din Veniov, regiunea Tula, poţi asculta şi un duet din opera „Dama de pică" şi un cîntec de leagăn de Brahms şi un vals din „Faust" — toate interpretate de colhoznici, socotitori, agronomi, poţi vedea o piesă clasică pusă în scenă de un club sătesc. La Moscova, Casa de Cultură „Gorki" a prezentat, în primăvara aceasta opera „Dincolo de Dunăre" realizată numai prin forţele colectivelor artistice de amatori. Chiar şi orchestra simfonică este formată din amatori, iar schiţele de decoruri şi costume au fost executate de membrii cercului de arte plastice.

Vladimir Petrov este un tînăr muncitor de la uzina de automobile „Stalin" din Moscova. După terminarea schimbului el se îndreaptă adesea spre palatul cultural al uzinei. Aici, împreună cu alţi zeci de tineri şi tinere din diferite întreprinderi, Petrov învaţă tainele picturii în studioul de arte plastice. Pe pereţii studioului se găsesc şi unele din lucrările sale — „Natura moartă", „Pe rîul Moscova", „Fierăria". Unii dintre tovarăşii lui Vladimir, membri mai vechi ai studioului, sînt acum studenţi ai institutului de artă „Surikov", alţii au devenit pictori cunoscuţi. In studioul palatului de cultură, locul lor este luat de noii veniţi — tineri strungari, lăcătuşi, ingineri.

In stepa din Akmolinsk răsună deseori un cîntec care vorbeşte despre tinerii patrioţi veniţi să lucreze în Kazahstan. Textul lui l-au scris chiar un grup de comsomolişti, în drum spre pămînturile înţelenite. Muzica a fost compusă de un comsomolist din acelaşi grup — Nicolaev, care acum lucrează la un S.M.T. De curînd, el a scris alte cîntece — „Marşul detaşamentelor comsomoliste", „O seară în colhoz" şi studii muzicale.

Nenumărate asemenea exemple arată avîntul pe care l-a luat în Uniunea Sovietică creaţia tinerilor oameni ai muncii.

Cu dragoste şi grijă, ca pe nişte fraţi mai tineri, îi ajută artiştii sovietici pe oamenii muncii care au îndrăgit arta. Ei descoperă cu bucurie noi talente, îi îndrumă, le împărtăşesc experienţa lor bogată, ajută la promovarea lor.

Tinerilor creatori le vine în ajutor organizaţia comsomolistă care se ocupă îndeaproape de fiecare tînăr, se interesează de preocupările sale, de cerinţele sale. La întreprinderea forestieră nr. 5—7 din Arhanghelsk secretara organizaţiei comsomoliste şi membrii comitetului s-au sfătuit cu tinerii din fiecare secţie cu privire la munca culturală, au alcătuit împreună cu ei un plan bogat şi variat. Acum tinerii din uzină îşi petrec o mare parte din timpul liber în numeroasele cercuri artistice ale clubului.

După exemplul Uniunii Sovietice, şi în ţara noastră se dezvoltă activitatea artistică de amatori. Datorită condiţiilor create de partid şi guvern, această activitate ia un avînt din ce în ce mai mare. Ca şi organizaţiile comsomoliste, organizaţiile U. T. M. pot şi trebuie să se intereseze şi de această latură a vieţii tinerilor, să se ocupe de organizarea timpului lor liber, să ajute la descoperirea de noi talente, să le îndrume. O iniţiativă importantă pe care organizaţiile U. T. M. au datoria să o extindă este crearea brigăzilor artistice de amatori în întreprinderi. Aceasta va contribui la dezvoltarea aptitudinilor tinerilor oameni ai muncii, va ajuta ca viaţa lor culturală să devină tot atît de bogată şi plină de conţinut ca cea a minunatului tineret sovietic.

Fiecare tînăr să înveţe să înoate

Un viu interes a stîrnit în rîndul utemiştilor de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" Iaşi, chemarea la întrecere a organizaţiei de bază U.T.M. de la uzinele „Bernat Andrei" din Oradea, lansată sub lozinca „Fiecare tînăr să înveţe să înoate". La discuţiile care s-au purtat în adunarea generală deschisă a organizaţiei U.T.M., tinerii au făcut propuneri deosebit de interesante.

Astfel, tov. Ion Niculi a propus ca prin muncă voluntară bazinul de înot din incinta întreprinderii noastre să fie curăţat şi reutilat. Pavel Grigore şi-a luat angajamentul ca în cinstea zilei de 23 August să înveţe 10 tineri să înoate.

Comitetul U.T.M. al atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" studiind propunerile, angajamentele tinerilor şi posibilităţile îndeplinirii lor, răspunde chemării lansate de către utemiştii uzinei „Bernat Andrei" din Oradea propunîndu-şi următoarele obiective:

1. Infiinţarea cu ajutorul colectivului sportiv a secţiei de nataţie şi constituirea biroului său de conducere.
2. Infiinţarea unui curs de înot cu o durată de 12 zile pentru începători.
3. In cinstea zilei de 23 August un număr de 60 de tineri să-şi treacă norma de înot din cadrul complexului G.M.A.
4. Infiinţarea a două echipe de polo.
5. Confecţionarea din resurse locale a două porţi pentru polo.

PARFENIE VASILE
secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iaşi

Staţiunea balneo-climaterică Perşani

Cei ce călătoresc mult păstrează întotdeauna în suflet, ca o amintire plăcută, imaginea unor locuri care i-au fermecat prin frumuseţea peisajului, a poziţiei pitoreşti sau prin binefacerile tămăduitoare ale izvoarelor ce ţîşnesc din adîncuri. Este plină de astfel de locuri patria noastră şi călătorind nu se poate să nu te opreşti într-un loc şi să exclami extaziat: „Ce frumos este! Aici aş vrea să-mi petrec concediul". Pe biletele de călătorie ale celor ce pleacă la odihnă au apărut nume noi de staţiuni: Lacul Roşu, Stîna din Vale...

De curînd, oamenii muncii din fabricile şi uzinele din Oraşul Stalin au asistat la inaugurarea noii staţiuni balneo-climaterice de la Perşani. Pitorescul locurilor şi acţiunea binefăcătoare a apelor asupra reumatismului a atras acolo pentru sezonul de vară numeroşi oameni ai muncii. Trustul de Construcţii nr. 5, care administrează această staţiune, a asigurat toate condiţiile pentru ca cei veniţi aci să se bucure de o odihnă plăcută şi folositoare. Clădirile au fost amenajate în mod special, mobilate cu gust şi dotate cu toate instalaţiile necesare. In curînd, staţiunea Perşani va fi o localitate căutată şi însemnată cu roşu pe harta turistică a ţării.

SĂ REDUCEM CONSUMUL DE METAL LA FIECARE FABRICAT

Merg pe drumul succeselor

Au trecut numai cîteva zile de cînd tinerii de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală s-au hotărît să desfăşoare o muncă şi mai rodnică pentru realizarea de noi economii. Cu sprijinul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. şi sub conducerea organizaţiei de partid din uzină, tinerii de aci au propus conducerii întreprinderii folosirea iniţiativei tinerilor muncitori şi specialişti, de la uzinele de automobile „Stalin" din Moscova. Aceasta constă în reducerea consumului de metal la fiecare fabricat.

Pentru realizarea de economii tinerii sînt în frunte.

Iată în fotografiile noastre cîţiva fruntaşi în lupta pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat.

Tovarăşul de la poarta întreprinderii „Clement Gottwald" din Capitală mi-a cunoscut intenţia atunci cînd i-am spus că vreau să trec pe la comitetul U.T.M. A zîmbit cu un oarecare ton de bucurie apoi mi-a spus:

— Ai venit desigur ca să vezi cum stăm cu reducerea consumului de metal la fiecare fabricat!

M-am făcut că nu ştiu despre ce este vorba.

— Sînt băieţi de ispravă tinerii noştri! Cît îi ziua de mare nu-i rabdă inima să stea locului. Unde nu vrei, acolo-i vezi. Auzi şi dumneata, acum cică să reducă consumul de metal la fiecare fabricat...

Se vedea clar pe faţa vechii mele cunoştinţe, că-i face o deosebită plăcere să-mi vorbească despre „ţîncii" ăştia care de multe ori îl supără şi uneori încă tare. Nu am putut să mă despart de tovarăşul de la poartă pînă nu m-am angajat că la plecare îi voi furniza şi lui ultimele „ştiri" culese. Dar spre nenorocul meu şi al lui cînd am plecat din întreprindere, el îşi predase munca, schimbului următor, aşa că nu mi-am putut respecta angajamentul. Pentru că îl ştiu însă un cititor pasionat al ziarului de tineret ultimele „ştiri" din întreprinderea „Clement Gottwald" le va afla poate din cele ce urmează:

Pe Şindrilaru Constantin responsabilul brigăzii utemiste de la turnătorie l-am găsit în faţa unei mese. Cerceta cu multă atenţie o carcasă a unui grup de sudură de 350 A. După faţă părea oarecum nemulţumit. Incercînd să-i dezleg nemulţumirea m-am apropiat de un tînăr care mai apoi am aflat că îl cheamă Ion Vasile şi l-am întrebat. Mi-a dat un răspuns foarte scurt:

— Cei de la serviciul tehnologic întîrzie cu aprobarea.

Nu ştiam despre ce aprobare este vorba şi cînd am vrut să aflu acest lucru am văzut că noul meu prieten deja a şi ajuns în mijlocul atelierului încercînd să lege de macara mai multe forme de turnare.

Cînd m-a observat, Şindrilaru a făcut vreo cîţiva paşi şi vrînd parcă să nu pară supărat, un zîmbet i-a apărut în colţul gurii.

— Nu, să nu-ţi închipui tovarăşe că sînt supărat pentru nişte lucruri mărunte. Cei din brigadă cunosc că nu sînt aşa cum m-ai văzut... In timp ce Şindrilaru porni a-mi povesti, ceilalţi 3 tineri începuseră să facă pregătirile pentru o nouă turnare.

— Şi cum îţi spun, într-o zi vine la mine Giurca, de la strungărie. După ce am discutat unele lucruri „mărunte" m-a întrebat:

„Ce ai zice tu măi Costică, căci aşa îmi zice el, dacă adaosurile de prelucrare de la grupul de sudură de 350 A. le-aţi mai reduce la turnare. Ne dau cam multă bătaie de cap. Pierdem material, timp de lucru şi cîte altele. Să zicem de pildă că le-aţi reduce nici mai mult nici mai puţin decît cu 6 mm."

Am dat în semn de aprobare din cap şi nu i-am spus decît atît: De eu ştiu. Să ne mai gîndim puţin. La plecare Giurca m-a făcut atent ca nu cumva să uit. M-am dus după aceea la serviciul tehnologic şi le-am spus celor de acolo despre propunerea lui Giurea. Tovarăşii de aci după ce au calculat din nou cotele desenului au văzut că propunerea noastră este justă. Ei însă au fost de părere că nu cu 6 mm ci cu 12 mm se pot reduce aceste adaosuri. Indreptîndu-şi privirea spre carcasa de pe masă Şindrilaru continuă:

— Cei de la modelărie nu vor să-mi facă noul model „pînă nu vine de sus aprobarea" zic ei.

Şi după o scurtă pauză a adăugat:

— Uite pentru asta probabil m-ai văzut că sînt oarecum supărat. Au început pînă în cele din urmă să-mi facă noul model dar am impresia că lucrează prea încet.

A luat în braţele-i vînjoase carcasa de pe masă, a pus-o jos şi cînd a revenit a mai spus:

— 23 August bate la uşă, iar eu vreau să-l întîmpin reducînd cît mai mult consumul de metal.

★

Despre brigada utemistă de la prese şi ghilotine nu se poate spune că este o brigadă nou înfiinţată. Răbuga Vasile, Tocaru Stela, Radu Marin şi Stanciu Elena şi astăzi cu multă plăcere îşi mai aduc aminte de succesele obţinute atunci, cînd Neagu Constantin lucra alături de ei ca responsabil al brigăzii. Timpul a trecut însă. Lui Neagu i-a fost încredinţată munca de controlor tehnic, iar cea de responsabil al brigăzii lui Vasile Răbuga. Succesele obţinute în producţie de cei patru tineri sînt parcă tot aceleaşi.

Maiştrii, muncitorii tineri şi vîrstnici din secţia prese şi ghilotine şi astăzi au numai cuvinte de laudă de spus despre brigada celor doi băieţi şi două fete.

Despre preocuparea tineretului din această întreprindere de a reduce consumul de metal la fiecare fabricat, aşa cum dealtfel au făcut-o pentru prima dată tinerii muncitori şi specialişti de la uzinele de automobile „Stalin" au auzit şi tinerii din această brigadă la mitingul ce a avut loc în întreprindere.

...Lîngă una din ghilotinele la care lucrează cei patru tineri descori se strîngeau cantităţi însemnate de bucăţele de tablă. Se vedea de departe că în procesul de fabricaţie nu era totul în ordine.

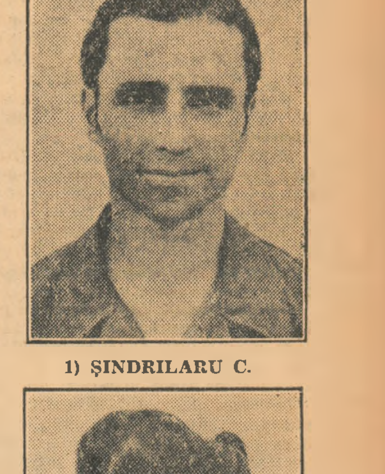
— Dar dacă modificăm planul de tăiere al tolelor nu putem oare întrebuinţa şi aceste deşeuri? — a întrebat Răbuga. Şi într-adevăr grămada de deşeuri de tablă de lîngă ghilotină a fost în două-trei zile folosită. De atunci au trecut mai bine de 10 zile.

● modificarea planului de tăiere a tolelor a adus pînă în prezent întreprinderii o economie de materiale în valoare de 41.800 lei.

Lîngă ghilotină, locul grămezii de deşeuri este acum ocupat de tolele fabricate zilnic şi care aşteaptă să ia drumul altei secţii. De la responsabilul brigăzii am aflat că pînă în prezent cei 4 tineri, în luptă pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat, au economisit 6.900 kg. tablă silicioasă.

Am căutat să-l privesc pe Răbuga drept în faţă.

Intreaga lui făptură împrumutase parcă ceva din măreţia faptelor pe care tineretul întreprinderii „Clement Gottwald" le săvîrşeşte cu fiecare zi.



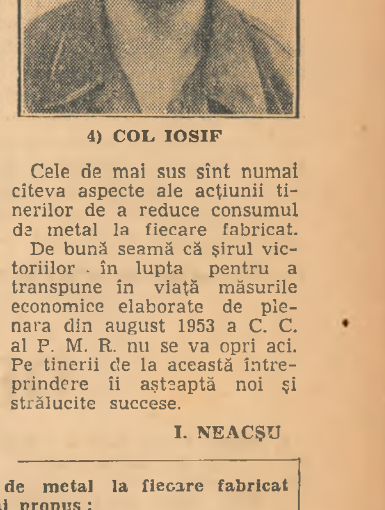
1) ŞINDRILARU C.



2) STOICESCU ELENA



3) IANCU TUDOR



4) COL IOSIF

Cele de mai sus sînt numai cîteva aspecte ale acţiunii tinerilor de a reduce consumul de metal la fiecare fabricat.

De bună seamă că şirul victoriilor în lupta pentru a transpune în viaţă măsurile economice elaborate de plenara din august 1953 a C. C. al P. M. R. nu se va opri aci. Pe tinerii de la această întreprindere îi aşteaptă noi şi strălucite succese.

I. NEACŞU

In cadrul acţiunii de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat tinerii de la întreprinderea Clement Gottwald au mai propus:

● înlocuirea unor repere din fontă cu repere confecţionate din tablă de 3 mm. Se reduce astfel, greutatea produsului cu 16 kg., timpul de lucru se scurtează cu 3 ore realizîndu-se economii în valoare de 2113 lei la 100 de agregate.

● modificarea carcasei grupului de sudură de 350 A prin care se reduc considerabil adausurile de prelucrare. Se economiseşte astfel, la fiecare fabricat 4 kg. fontă şi se scurtează totodată manopera la prelucrările mecanice.

● înlocuirea cornierului de 80x60x6 cu cornier de 60x60x5 care permite realizarea de economii de material la 100 de fabricate în valoare de 1728 lei.

● reducerea consumului plăcuţelor de carbură dură prin răspîndirea pe scară largă a dispozitivului de prindere mecanică a plăcuţelor.

Insemnări

Atenţie la sezisări

— V-aş ruga, condica de sugestii. Casieriţa privi spre responsabil, responsabilul spre mine. Eu aştept. Pauză. Apoi tot eu:

— Ei ce faceţi tovarăşi? N-am timp. Aş vrea să scriu doar cîteva cuvinte.

Dau să deschid condica. Filele-s albe, imaculate. Nimeni, absolut nimeni n-a avut ceva de reclamat. Nu ştiu ce să mai cred şi notez cu litere mari de o şchioapă ca „să se vadă" că sînt nemulţumit de sandăluţele cumpărate.

Scena s-ar fi putut petrece la unul din numeroasele magazine ce vînd sandăluţe produse „Carmen" Bucureşti sau, mai ştii iar la acelea ce vînd ghetuţele fabricii „Solidaritatea" din Oradea. Se spune că mulţi cumpărători n-ar fi fost mulţumiţi. Se spune deoarece ei înşişi nu şi-au arătat prin scris nemulţumirea.

Ei!... dacă şi-ar fi arătat-o.

Era în preajma zilei copilului. Vizitam magazinul „Confecţia" de pe Calea Victoriei. Priveam costumaşele tulon, rochiţele din olandină şi pichet, fustiţele plisate, şorţuleţele, şi nu mă mai săturam.

Mi-am arătat admiraţia pentru tot ce văzusem unui tovarăş din magazin. Servea tocmai pe o fetiţă pe care o admiram îmbrăcată în rochiţa nouă cu ochiul unui părinte. Mi-a făcut semn să aştept.

— Vă place, nu? — [illegible] zis. Acum şi noi ne [illegible] mai bine. Dar cîte [illegible] nu am primit. [illegible] că mînecuţele la con[illegible] de copii sînt prea [illegible] că tiparele [illegible] rochiţele şi costu[illegible] nu cores[illegible] [illegible] reclamaţii [illegible] Şi nu aşa: [illegible] şi gata. [illegible] propu[illegible] care ne-au [illegible] ajutor.

A [illegible] o pauză. Tovarăşul nostru servea un pionier. Cu răbdare, cu înţelegere, cu dragoste ce iarăşi mi s-a părut părintească. După ce-l urmări cu privirea pe pionier, continuă:

— Aşa a fost tovarăşe. Toate propunerile au fost cercetate şi conducerea fabricii de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" — mai precis tehnicienii sectorului 6 al acestei fabrici au întocmit un plan de măsuri care prevedea punerea în practică a sezisărilor făcute de cumpărători. Acum sugestiile sînt din ce în ce mai rare. Apar tot mai des mulţumiri.

Discuţia a mai continuat, multă vreme.

Ne întoarcem cu gîndul la întreprinderea „Carmen" din Bucureşti ca şi la „Solidaritatea"-Oradea care nu demult au avut să răspundă criticii aspre a cumpărătorilor. Invăţaţi să citiţi şi voi tovarăşi de la „Carmen" şi „Solidaritatea" în ochii micilor voştri clienţi. Rezistaţi la privirile lor supărate?

I. ISAIIA

Copii şi părinţi

Secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la fabrica „Proletarul" din oraşul Bacău îmi povestea despre discuţia aprinsă care a luat naştere într-una din grupele utemiste după citirea unui articol de fond din ziarul nostru. Era vorba în acel articol despre respectul care-l datorează tinerii vîrstnicilor, copiii părinţilor, despre grija pe care trebuie să o aibă necontenit copiii faţă de cei care le-au dat viaţă.

Discuţia a luat un puternic caracter critic atunci cînd s-a arătat că unii tineri îşi maschează atitudinea condamnabil indiferentă şi chiar neglijentă faţă de părinţi printr-o aşa-zisă alură revoluţionară care ar socoti de „bon ton" fapte ca acelea de a uita de existenţa părinţilor, a nu-i ajuta. Membrii grupei au povestit că uneori o scrisoare trimisă la timp acasă părinţilor care duc dorul odraslei lor, e mai necesară şi valorează mult mai mult decît un ajutor bănesc sau de alt gen. Organizatoarea de grupă a trebuit să recunoască roşindu-se că nici ea nu a mai scris acasă de multă vreme şi şi-a luat un fel de angajament solemn că va repara această greşală.

— Vezi, mi-a spus secretarul, discuţia asta mi-a adus aminte de o întîmplare. Lucram la o fabrică, în altă localitate decît aceea în care locuiau părinţii. Căutam să le scriu regulat ca să nu-i necăjesc. Odată, în timp ce executam un exerciţiu sportiv la capră, am greşit o mişcare şi mi-am luxat mîna dreaptă. Cînd a venit vremea să le scriu din nou părinţilor, m-am frămîntat ce m-am frămîntat şi, pînă la urmă, am găsit soluţia. Le-am scris scrisoarea bătînd-o cu un deget la maşină, literă cu literă. Ca să nu se alarmeze degeaba, accidentul nu era grav şi luxaţia avea să se vindece repede, le-am spus părinţilor că scrisoarea este dactilografiată deoarece învăţ să bat la maşină.

Mai tîrziu cînd am fost pe acasă şi, fiind pe deplin vindecat, le-am povestit adevăratul tîlc al scrisorii, părinţii m-au iertat pentru mica minciună şi mi-au mulţumit fiindcă nu i-am uitat nici într-o împrejurare grea. Am simţit atunci că mi se încălzeşte parcă inima.

Cînd secretarul, mi-a povestit această întîmplare, m-am gîndit că şi în ea se oglindeşte faptul că el e dintre cei mai buni tineri şi că nu degeaba l-au ales utemiştii din fabrică în fruntea lor. Dar tu, tinere cititor, ai grijă de părinţii tăi?

B. DUMITRESCU

Ziua Internaţională a Cooperaţiei

Membrii mişcării cooperatiste din întreaga lume sărbătoresc cea de a XXXII-a aniversare a Zilei Internaţionale a Cooperaţiei.

Aniversarea Zilei Internaţionale a Cooperaţiei constituie un prilej de întărire a rîndurilor membrilor cooperatori de pretutindeni. In această zi, milioane de cooperatori de pe întreg cuprinsul globului pămîntesc îşi manifestă solidaritatea lor, voinţa de luptă pentru dezvoltarea mişcării cooperatiste mondiale, pentru dezvoltarea şi întărirea legăturilor economice şi culturale, pentru dezvoltarea tot mai largă a comerţului internaţional — principal mijloc de apropiere şi înţelegere între popoare, de consolidare a păcii.

Sărbătorirea Zilei Internaţionale a Cooperaţiei înseamnă o zi de luptă pentru lărgirea şi întărirea „Alianţei Cooperatiste Internaţionale" (A.C.I.) — organizaţie cooperatistă internaţională. „Alianţa Cooperatistă Internaţională" cuprinde numeroase organizaţii cooperatiste, din peste 34 de ţări, cuprinde un număr de peste 115 milioane membri cooperatori.

Forţele progresiste din „Alianţa Cooperatistă Internaţională" — reprezentanţii cooperaţiei sovietice, reprezentanţii cooperaţiei din ţara noastră şi din celelalte ţări de democraţie populară, cît şi alte elemente progresiste — luptă cu toată hotărîrea pentru a întări această organizaţie cooperatistă internaţională, pentru ca ea să apere interesele cooperatorilor din întreaga lume.

Indiferent de rasă, sex, naţionalitate, religie sau opinii politice, milioanele de cooperatori din zeci de ţări, care vor să conlucreze în pace, pentru întărirea vieţii economice, pentru bunul trai al celor ce muncesc, îşi îndreaptă privirile spre această luptă şi o sprijină din toate puterile lor.

Slujind intereselor celor ce muncesc, bucurîndu-se de încrederea şi sprijinul acestora, în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară, mişcarea cooperatistă s-a dezvoltat neîncetat. In aceste ţări mişcarea cooperatistă a cuprins masele largi populare, constituind astfel un factor de seamă în dezvoltarea şi întărirea continuă a patriei, în creşterea necontenită a bunăstării materiale şi culturale a poporului muncitor.

In ţara noastră mişcarea cooperatistă s-a dezvoltat tot mai mult, de la un an la altul. In anul 1938, de pildă, erau în ţară la noi doar 2225 unităţi cooperatiste cuprinzînd abia 1,5 milioane membri. Numărul unităţilor cooperatiste şi al membrilor cooperatori a crescut apoi mereu, ajungînd, în anul 1953, la peste 23 mii unităţi şi peste 6 milioane membri. Sigur că numărul membrilor cooperatori a crescut şi mai mult pînă în prezent.

In ţările capitaliste unde domneşte şomajul, unde foametea şi mizeria cresc tot mai mult în rîndurile populaţiei muncitoare, membrii cooperatori cer organizaţiilor lor cooperatiste să lupte pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc şi pentru stabilirea şi dezvoltarea de legături economice normale între toate ţările.

Mişcarea cooperatistă din ţara noastră întîmpină Ziua Internaţională a Cooperaţiei cu realizări tot mai de seamă în activitatea sa îndreptată spre ridicarea bunăstării poporului muncitor, spre întărirea alianţei de nezdruncinat între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — baza puterii populare în statul nostru democrat-popular. Aceste realizări sînt sporite de la o zi la alta. In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Cooperativelor de aprovizionare şi desfacere masele largi de cooperatori muncesc cu forţe sporite pentru a dezvolta şi întări mişcarea cooperatistă în patria noastră.

Sărbătorind Ziua Internaţională a Cooperaţiei, mişcarea cooperatistă din ţara noastră se uneşte mai strîns în jurul forţelor progresiste din „Alianţa Cooperatistă Internaţională" şi dă tot sprijinul în lupta dusă pentru ca aceasta să devină un apărător neobosit al intereselor oamenilor muncii şi să dea un ajutor puternic tuturor celor care se străduiesc pentru dezvoltarea comerţului între toate popoarele lumii, pentru destinderea situaţiei internaţionale.

Solemnitatea comemorării a 5 ani de la moartea lui Gheorghi Dimitrov

Vineri seara a avut loc în sala din B-dul Magheru nr. 29 solemnitatea comemorării a 5 ani de la moartea lui Gheorghi Dimitrov, fiu credincios al clasei muncitoare şi conducător iubit al Partidului Comunist Bulgar şi al poporului bulgar, luptător de frunte al mişcării muncitoreşti internaţionale.

La solemnitate au participat tovarăşii C. Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., M. Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, activişti de partid şi de stat, reprezentanţi ai vieţii culturale şi numeroşi oameni ai muncii.

Au asistat membri ai corpului diplomatic.

A luat cuvîntul tov. Mihail Roşianu, preşedintele Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

După ce a evocat momentele cele mai importante ale vieţii şi luptei lui Gheorghi Dimitrov care constituie o pildă vie de slujire devotată a intereselor poporului, de luptă neobosită pentru victoria socialismului, vorbitorul a spus:

Gheorghi Dimitrov a luptat pentru educarea poporului bulgar în spiritul dragostei nemărginite şi a prieteniei sincere cu Uniunea Sovietică. El a luptat pentru întărirea tradiţionalei prietenii între poporul bulgar şi poporul romîn.

Subliniind relaţiile dintre ţara noastră şi Bulgaria, vorbitorul a spus:

Odată cu eliberarea ţării noastre şi a Bulgariei de către Armata Sovietică, s-a deschis o pagină nouă în relaţiile dintre cele două ţări vecine. Cele două popoare libere au pornit pe drumul ajutorului reciproc al strîngerii şi întăririi necontenite a relaţiilor lor frăţeşti în cadrul marii familii a popoarelor din lagărul socialismului, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Aceste relaţii de strînsă colaborare sînt întruchipate în podul de peste Dunăre, recent dat în exploatare, pod pe care Gheorghi Dimitrov iniţiator al construcţiei lui, l-a numit podul de oţel al prieteniei şi păcii.

Infăţişînd principalele succese ale economiei şi culturii R.P. Bulgariei, vorbitorul a arătat:

Partidul Comunist din Bulgaria luptînd pentru traducerea în viaţă atot biruitoarelor idei ale marxism-leninismului, cărora Gheorghi Dimitrov şi alţi fii devotaţi ai poporului bulgar şi-au închinat întreaga lor viaţă, conduce poporul bulgar pe calea întăririi continuie a orînduirii sociale şi de stat democrat-populare.

Astăzi — a spus în încheiere vorbitorul — cînd popoarele noastre comemorează 5 ani de la moartea lui Gheorghi Dimitrov, marele conducător al poporului bulgar, luptător pentru cauza comunismului şi a păcii, oamenii muncii romîni şi bulgari luptă cu fermitate pentru întărirea lagărului democraţiei şi socialismului, în frunte cu marea Uniune Sovietică, pentru triumful păcii în lumea întreagă.

La sfîrşit a fost prezentat filmul „Septembriştii" o producţie a studiourilor cinematografice bulgare, care înfăţişează luptele revoluţionare ale poporului bulgar din septembrie 1923, lupte organizate şi conduse de Partidul Comunist în fruntea căruia stăteau Gheorghi Dimitrov şi alţi conducători ai clasei muncitoare din Bulgaria.

„Bun pentru cereale 1954"

ZECI DE VAGOANE ETANȘATE PESTE PLAN

Linia „2 moartă", este linia din stația C.F.R. București-Filaret pe care sînt garate și etanșate vagoanele destinate transportului recoltei.

Dacă ne-am gîndi însă la activitatea ce se desfășoară aci de la un timp, ar trebui s-o numim o „linie vie", o linie pe care vagoanele își recapătă viața, se pregătesc pentru transportul rodului de pe ogoare.

Ca și la început, în echipa de etanșare a reviziei lucrează astăzi tot cinci muncitori: doi vîrstnici și trei tineri. Conducătorul echipei e Alexandru Covaci, — un om trecut de ceea ce obișnuim să spunem „între două vîrste", puțin vorbăreț, dar blajin și de la care tinerii au învățat multe lucruri.

Mihai Paraschiv și Alexandru Cioancă sînt tineri. Pînă anul acesta n-au mai făcut astfel de lucrări. De la lăcătușul de revizie Ion Bîr — cel de al treilea tînăr, ei au învățat cum se descoperă și cum se crețează crăpăturile din pereții și podeaua vagonului, prin care s-ar putea pierde din prețioasa recoltă.

Ceea ce au de făcut, nu este prea greu. Este însă o muncă de mare răspundere, care cere multă conștiinciozitate și atenție.

Iată-i, pe linie într-o zi de lucru.

In vagonul nr. 127736, — unul din grupul adus din timp la linia de etanșare prin grija impiegatului de mișcare Victor Iscu — a intrat mai întîi meseriașul Alexandru Cioancă. A tras cu grijă obloanele în urma lui. Acum, în vagon e întuneric beznă. Ici-colo, prin pereții laterali și frontali sau prin podea răzbesc, întretăindu-se raze de lumină: unele mai firave, altele mai îndrăznețe. Spărturile prin care pătrund sînt marcate cu creta, pentru a fi astupate.

In vagonul 127736, Cioancă a întîrziat mai mult ca deobicei.

— Semn că vagonul are nevoie de reparații mai mari, — și-au dat cu părerea cei de-afară, care între timp își pregătiseră materialele și uneltele necesare.

Insfîrșit, obloanele s-au deschis. Așa cum bănuiseră ceilalți, vagonul avea nevoie de reparații mai mari. De altfel, în ultimul timp, cînd cea mai mare parte a vagoanelor a fost pregătită pentru transportul recoltei, puținele vagoane care au rămas de etanșat sînt cele care au stricăciuni mai mari care n-au trecut încă prin vreun atelier de zonă pentru a fi reparate. Dar nu-i nimic. Echipa de etanșare este pregătită și pentru astfel de cazuri.

Primul care începe lucrul după cretare este tîmplarul Nicolae Cojocaru. După mărimea crăpăturilor din pereții frontali și laterali ai vagonului, el măsoară și taie șipcile. Apoi, tînărul Cioancă prinde cu cîte un singur cui șipcile, pe care lăcătușul Bîr și lucrătorul Paraschiv le întăresc cu alte cuie.

Crăpăturile din podea sînt acoperite cu fîșii din tablă. Nu mai puțin de 300 m.l. fîșii au fost tăiate din deșeuri de tablă pe care muncitorii din echipa de etanșare le-au adunat zi de zi.

Apoi, din obloanele stinghere găsite în alte vagoane, sînt alese și montate două din cele care se potrivesc mai bine.

Metoda de lucru în lanț pe care o folosesc tinerii din această echipă de etanșare a dat rezultate dintre cele mai bune. In numai 25 de zile ei au aplicat șablonul „Bun pentru cereale 1954" pe un număr de vagoane care întrece cu 53 sarcina lunară de plan.

...Un succes de seamă în lupta pentru asigurarea transportului recoltei!

Dar mîndria cea mare a tinerilor din această echipă este aceea că din vagoanele etanșate de ei nu a fost respins la recepție niciunul, că în vagoanele etanșate de ei, este asigurată integritatea transportului de cereale.

COLABORARE ȘI... COLABORARE

Responsabil al echipei de etanșare de la revizia de vagoane Fetești este maistrul utemist Gheorghe Tache. Alți cinci muncitori — Gheorghe Baciu, Dumitru Ene, Gheorghe Ene, Ștefan Vlad și Ilie Cîrmiș, sînt de asemenea utemiști. Un singur muncitor mai vîrstnic lucrează în echipă alături de ei: comunistul Alexandru Boeru.

După experiența anului trecut, membrii echipei au pornit munca de etanșare cu toate forțele, încă din primele zile ale lunii. Conducerea reviziei s-a îngrijit din timp de procurarea materialelor necesare. Spre deosebire de anul trecut, cînd lipsa de colaborare cu conducerea stației a influențat în mod negativ munca de etanșare a vagoanelor, anul acesta sprijinul organelor de mișcare a fost de un real folos muncitorilor de la revizie. Vagoanele care aveau nevoie de reparații au fost garate, imediat după identificare, pe linia afectată în acest scop. Atunci cînd în stație au lipsit vagoane pentru etanșat, echipa s-a deplasat, pe baza informațiilor primite de la R.V.S. (regulatorul vagoanelor de secție), în stațiile din apropiere unde se aflau vagoane apte pentru transportul recoltei. Pregătiți cu scule și materialele necesare, membrii echipei s-au deplasat la stația Basarabi — unde au etanșat nu mai puțin de 80 vagoane, — precum și la stațiile Dorobanțu, Mircea Vodă și Cernavodă.

In aceste zile munca utemiștilor nu a cunoscut răgaz. Deseori, — atunci cînd numărul vagoanelor care aveau nevoie de reparații era mai mare, a continuat și după program: erau doar, hotărîți să nu lase să plece din stația lor nici un vagon neetanșat.

In întrecerea pentru asigurarea calității lucrărilor, membrii echipei, printre care muncitorii Dumitru Ene și Gheorghe Ene, s-au dovedit a fi pătrunși de o înaltă conștiință, de hotărîrea de a nu lăsa să se piardă nici un grăunte în urma transportului cu vagoanele pregătite de ei.

Materialele necesare etanșării — șipci, scînduri, cuie, tablă, carton asfaltat, buloane-balama etc. — au fost puse la dispoziția reviziei de către S.E.C.F.-Constanța. Era nevoie însă de o prelucrare a șipcilor, operație care s-ar fi putut face cu ușurință pe loc, la I.C.C.F. (Intreprinderea de Construcții de Căi Ferate) — Fetești. Era cu atît mai potrivit, cu cît șipcile erau foarte necesare, iar vagoanele nu trebuiau să fie reținute prea mult timp în stație.

Tovarășul Pătru Dumitru, conducătorul I.C.C.F.-Fetești, nu a fost însă de aceeași părere. Acesta a refuzat să satisfacă cererea.

Dar, dacă atitudinea conducătorului I.C.C.F.-Fetești rămîne de neînțeles, muncitorii de la revizii au găsit un adevărat sprijin frățesc la tovarășii de la Centrul Mecanic-Ciulnița și S.M.T.-Fetești.

In urmă cu cîtva timp, S.M.T.-Fetești a avut nevoie de cîteva foi de arc de suspensie, fără de care tractoarele nu puteau fi scoase pe ogoare: le-au primit de la ceferiștii de la revizia de vagoane.

Acum, fără să ceară contravaloarea lucrării sau vreo altă formă, Centrul Mecanic-Ciulnița și S.M.T.-Fetești au confecționat patru metri cubi de șipci necesare etanșării vagoanelor.

Iată un fapt care vorbește nu numai despre strînsa colaborare care există între mecanizatorii de la sate și ceferiști, ci și despre hotărîrea cu care aceștia au pornit, umăr la umăr, hotărîți să cîștige bătălia de strîngere și transport al aurului holdelor noastre!

FĂRĂ DETAȘARE DIN CONVOI

Preocuparea de seamă a muncitorilor din echipa de etanșare a reviziei Roșiori-Nord este aceea de a executa lucrări de cea mai bună calitate și în același timp, fără detașarea vagoanelor din convoi: să asigure, pe de o parte, integritatea transporturilor de cereale și, pe de altă parte, să nu rețină vagoanele în staționare neproductivă mai mult decît este necesar.

De acest lucru este pătruns nu numai responsabilul echipei, Gheorghe Șurcă, ci și ceilalți muncitori — tinerii Iulian Răduț, Florea Panait, Marin Vlădescu și Costică Peicu.

La intrarea în stație, trenul 1606 este luat în primire de lăcătușii de revizie. Vagon cu vagon este cercetat cu atenție din punct de vedere tehnic. Defecțiunile descoperite sînt remediate pe loc, asigurîndu-se astfel circulația normală pînă la destinație.

Lăcătușul de revizie Gheorghe Șurcă urmărește însă altceva. Pe el îl interesează vagoanele închise care au nevoie de reparații, pentru a le face bune pentru transportul cerealelor. Mai toate, însă, poartă acum pe pereții frontali inscripția „Bun pentru cereale 1954".

A descoperit totuși cîteva care n-au fost încă etanșate. Curînd, în jurul acestora au și fost aduse materialele și sculele necesare, și lucrul a început cu înfrigurare. Tîmplarul Costică Peicu, lăcătușul Iulian Răduț, care este cel mai tînăr, ca și ceilalți membri ai echipei, dau dovadă de multă îndemînare în mînuirea sculelor. In urma lor, spărturile din pereții vagoanelor sînt acoperite cu șipci, șuvițe de tablă sau scînduri. Și, înainte ca impiegatul de mișcare să dea „cale liberă" trenului, vagoanele recepționate de șeful reviziei au primit șablonul „Bun pentru cereale 1954".

Se întîmplă uneori ca trenul să sosească cu întîrziere, sau ca în stație să sosească vagoane ce trebuiesc reparate degrabă. In aceste cazuri, muncitorii din echipa de etanșare nu-și precupețesc niciodată timpul liber și nici nu părăsesc locul de muncă pînă ce ultimul vagon nu a fost făcut apt pentru transportul cerealelor.

Astăzi, tinerii muncitori din echipa de etanșare de la revizia de vagoane Roșiori-Nord se mîndresc — pe bună dreptate — că din stația lor nu a plecat la drum nici un vagon neetanșat. La miile de vagoane etanșate în reviziile de pe întreaga rețea a căilor noastre ferate, ei au mai adăugat pînă la 26 iunie a.c. încă 88, pentru asigurarea transportului de cereale.

ST. BRATU

Prin raionul Tr. Severin

Organizația de partid și sfatul popular din comuna Cireșu, raionul Tr. Severin se ocupă îndeaproape de problema colectărilor. Munca echipei volante de colectare, organizată în acest scop a constat în special în explicarea importanței predării obligațiilor către stat.

Organizîndu-și temeinic munca, s-a reușit ca într-o singură zi, echipa volantă să colecteze de la țăranii muncitori din Cireșu — 800 kg lînă. Cantitatea reprezintă aproape 50 la sută din planul anual al comunei.

Primii care și-au predat cota de lînă pe acest an au fost țăranii muncitori Dudu Mihail, Ion Burcu și Burcu Gh. Aristița. Comuniștii Bîrnava Constantin și Petolea Ilarie, pe lîngă faptul că au fost printre primii care și-au achitat aceste datorii către stat, au dus și muncă de lămurire în rîndurile tovarășilor lor, pentru ca să urmeze exemplul fruntașilor.

★

Aproape în fiecare an țăranii muncitori din comuna Podeni din același raion au fost fruntași la achitarea obligațiilor către stat. Ei vor ca în acest an să fie din nou fruntași. Hotărîrea lor este sprijinită îndeaproape de către colectorul comunei, Buzatu Constantin. El a distribuit din timp obligațiile de predare a laptelui și s-a îngrijit de amenajarea centrului de colectare care funcționează pe lîngă cooperativă.

Acum, urmînd exemplul comuniștilor Papavă Petre, Marinescu R. Ion și Grama A. Nicolae, mulți țărani muncitori din această comună au predat în întregime cota de lapte.

★

Predarea cotelor este o datorie patriotică, o contribuție de seamă la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Țăranii muncitori din comuna Căzănești au pătruns sensul adînc al acestor cuvinte și își predau cu drag cotele de carne.

Printre țăranii muncitori care se află în fruntea acestei acțiuni se numără Cotigă Gh. Ion, Borintiș Ion, Trăilă Nicolae și Solga Gheorghe. La începutul trimestrului II ei și-au predat cota de carne pe întreg anul.

Pe de altă parte, sfatul popular comunal și colectorul Verdeș Gheorghe, organizînd cu grijă munca în vederea strîngerii cotelor, au înregistrat succese însemnate.

Corespondent
ION GRASU

Note bibliografice

N. Jianu: „Filonul-25"

Nuvela apărută în „Editura Tineretului" oglindește lupta unui colectiv de mineri pentru ridicarea producției. Autorul prezintă în nuvelă cîteva figuri de comuniști, sufletul vieții clocotitoare și înnoitoare din mina respectivă.

Ridicînd problema perseverenței și eroismului în muncă, a hotărîrii neclintite a muncitorilor de a învinge piedicile, nuvela aduce o contribuție valoroasă în opera de educație comunistă a tinerei noastre generații.

Mihu Dragomir: „Războiul"

Poetul Mihu Dragomir și-a ales ca temă a poemului său oglindirea vieții pe care i-o hărăzise tineretului burghezia din patria noastră între cele două războaie mondiale. Educația primită în școală și în armată avea sarcina de a pregăti niște roboți care să poată fi minuiți așa cum doreau guvernanții burgheziei și moșierimii.

Păstrătorul!



— Iți împrumut cartea dar să ai grijă de ea că nu-i de la bibliotecă, e a mea personală!

Desen de CIK DAMADIAN

Despre „rărițoaie" și un sfat... cu multe treburi

Peste cîteva zile griul își va schimba complet culoarea și o va schimba și pe a cîmpului. Porumbul dezvoltîndu-se va deveni tot mai negru. Pentru aceasta trebuesc și mai bine îngrijite.

Această socoteală a făcut-o o bătrînică din Siliștea Bîrzii, raionul Balș. Ea se arată îngrijorată că prașila porumbului, florii-soarelui, tutunului merge prea anevoie, că mulți n-au isprăvit nici prașila I, că țăranilor muncitori le vine greu să lucreze cu rarița fiindcă cere muncă multă, că mulțumită întîrzierii, buruienile, își fac de cap în lanuri.

— Musai, maică să isprăvim prașila înaintea secerișului, a încheiat bătrînica. Altminteri înăbușe buruienile lanurile.

Acestei socoteli nu i se poate imputa că e lipsită de realism. Dimpotrivă, este foarte realistă și ar fi bine dacă și-ar face-o și tovarășii de la sfatul popular Bîrza și din comitetele organizațiilor U.T.M. din satele comunei, căci pe mari întinderi nu s-a făcut decît o singură prașilă și buruienile au crescut cu duiumul după ploi. Nu strică să facă această socoteală și consiliul de conducere al gospodăriei colective din Bîrza și să se gîndească la mobilizarea tuturor colectiviștilor la muncă. Dar nu numai atît. Numeroase lanuri de porumb sînt rărițate și mușuroite, și apa se va evapora de două ori mai mult, buruienile vor fi numai îngropate și vor răsări ușor din nou, se face munca dublă și mult mai grea decît cu prășitoarea. Astfel munca întîrzie. S-ar fi cuvenit ca obiceiul acesta să fie stîrpit sau înlăturat în mare măsură. Chiar și tovarășii de la sfatul popular — agentul agricol și referentul agricol — sînt de aceeași părere. Chiar și tovarășul Sevcenco Alexandru, secretarul organizației U.T.M. din Braneț.

Din păcate, singura convingere a lor, fie ea sinceră, dacă rămîne numai a lor nu face doi bani. Nu face nici doi bani nici atunci cînd, vrînd, s-o împărtășească și altora, o fac fără... convingere.

Tovarășul Sevcenco Alexandru mărturisește că organizația de bază U.T.M. a luat măsuri, a prelucrat documente, s-a interesat de transformarea rarițelor în prășitoare și multe altele.

Pe de altă parte secretarul organizației de bază U.T.M. din Braneț e și insuficient informat. El nu știe, de pildă, că unele rarițe au fost transformate în... „rărițoaie", care nu se deosebesc de rarițe decît prin faptul că au două cormane. Incolo tot rarițe au rămas. Unii fac mult haz în legătură cu această transformare. Face haz chiar și referentul agricol, tînărul Gugilă Marin. El e de părere că poate lucrul cu prășitoarea ar fi mai bun, dar nici rarița nu-i de lepădat. Așa că folosiți rarița. Și chiar tatăl său a rărițat și mușuroit porumbul.

Gugilă Marin și-amintește că ultima situație înaintată raionului vorbea de executarea prașilei întîia în proporție de 50 la sută. La fel stau lucrurile cu agentul agricol.

Se întîmplă apoi lucruri ciudate la Bîrza. Președintele sfatului e la o școală. Secretarul lipsește și el pentru un proces la Craiova. Iar agentul agricol și referentul agricol stau de aproape 10 zile într-o comisie pentru... impuneri.

Cine se mai ocupă în Bîrza de treburile curente ale comunei? De ce stă atîta timp referentul agricol în comisii de impunere? De ce nu e ajutat sfatul popular din Bîrza?

La aceste întrebări se cere să răspundă conducătorii raionului Balș.

Ar trebui ca și comitetul raional U.T.M. să răspundă la unele întrebări: oare numai pe baza unei aproximative creșteri din punct de vedere organizatoric, socotește că nu trebuie să-i mai dea ajutor organizației U.T.M. din Braneț? Sau cînd va înceta tînguiala cu lipsa activului și se va apuca activ de treabă, îndreptînd atenția spre problemele principale? Cînd va considera întreținerea culturilor ca o treabă importantă?

Ar fi bine ca răspunsul să fie dat în fapte.

I. CRIȘAN

Se dezvoltă tot mai mult industria alimentară

Sectorul industriei alimentare cunoaște astăzi o largă dezvoltare. Se construiesc mereu noi fabrici, iar cele vechi sînt dotate cu utilaje moderne. Producția industriei alimentare este în continuă creștere.

In anul 1953 investițiile acordate de stat pentru dezvoltarea sectorului industriei alimentare au crescut cu 38,5 la sută față de anul 1952. Numai în anul trecut au fost construite și date în folosință 6 fabrici moderne de pîine, o fabrică de conserve, o fabrică de praf de lapte și altele. De asemenea, 16 întreprinderi de panificație și-au mărit capacitatea de producție, iar alte fabrici de conserve, ulei, zahăr, praf de lapte au fost dotate cu utilaj modern. Pentru anul 1954 investițiile pentru dezvoltarea industriei alimentare sporesc și mai mult.

Construcția de noi întreprinderi și mărirea capacității de producție a celor vechi a dus la o creștere simțitoare a producției. In anul trecut s-au fabricat cu 23 la sută mai multe produse de panificație, cu 14,5 la sută mai mult ulei și însemnate cantități de alte produse alimentare. Pentru anul acesta s-au luat măsuri pentru ca producția globală a industriei alimentare să fie cu 24,5 la sută mai mare față de anul 1953. Comparativ cu anul trecut, producția de pîine va crește cu 19,9 la sută, în abatoare se va tăia cu 50,7 la sută mai multă carne, se va produce cu 17,6 la sută mai mult unt, cu 42,1 la sută mai multe brînzeturi. Se vor produce de asemenea cantități sporite de ulei, zahăr, conserve de legume, de pește, de carne, paste făinoase și altele.

A. P. CEHOV

DE-AȘ PUTEA DORMI

Consiliul Mondial al Păcii a hotărît ca în acest an, alături de aniversările unor celebri oameni de cultură ai lumii — Aristofan, Fielding, să se cinstească memoria marelui scriitor realist rus, Anton Pavlovici Cehov, de la a cărui moarte se împlinesc, la 15 iulie, 50 de ani. Creația lui Cehov, comoară din strălucitul tezaur al realismului critic rus, este profund străbătută de idei scumpe milioanelor de oameni simpli ai timpului nostru: încredere nestrămutată în om, în cele mai bune calități ale ființei umane, într-o lume mai bună, mai dreaptă, ură și dispreț pentru tot ce se opune împlinirii fericirii omenești, pasiune, gingășie și simplitate în descoperirea adevărului vieții, chiar în lucrurile cele mai mărunte — asemenea sentimente însuflețesc schițele și nuvelele sale, piesele sale — capodopere ale epicului și dramaticului.

Schița pe care o publicăm astăzi aduce în fața noastră drama unei fetițe, Varca, slujnică — de la o vîrstă fragedă — în casa unui stăpîn respingător. Intreaga schiță se desfășoară în atmosfera apăsătoare, întunecată a acelei case, adevărat mormînt pentru copilăria Varcăi.

Viața insuportabilă la stăpîni, cruzimea lor, lipsa oricărei călduri sufletești — atît de necesare copiilor — sînt tipice pentru relațiile din societatea bazată pe exploatarea omului de către om. Cele cîteva pagini ale schiței conțin o acuzare plină de mînie la adresa orînduirii țariste care înăbușea sălbatic omul și frumusețile sufletului său.

E noapte. Varca dădaca, o fetiță de vreo treisprezece ani, mișcă leagănul în care a culcat copilul.

— Nani, nani, am să-ți cînt un cîntec, puiul mamii... — îngînă ea.

Sub icoană arde o candelă verde; pe o frînghie, de la un colț la celălalt al încăperii, sînt întinse scutece și o pereche de pantaloni lăbărțați, negri. Candela așterne pe tavan o pată mare, verde, iar scutecele și pantalonii aruncă umbre deșirate pe sobă, pe leagăn, pe chipul Varcăi. De cîte ori candela începe să pîlpîie, pata și umbrele prind viață și încep să se miște, jucăușe, ca la suflarea vîntului. E zăpușeală. Miroase a ciorbă, a toval, a cizmărie.

Copilul plînge. A răgușit; glasul îi este stins, istovit de atîta plîns. Dar continuă să scîncească și cine știe cînd se va potoli. Iar Varca pică de somn. Ochii i se lipesc, o greutate nevăzută îi trage capul în jos, grumajii o dor. Nu-și mai poate mișca nici pleoapele, nici buzele. Și i se pare că fața i s-a uscat, i-a înlemnit, iar capul i s-a închircit, i s-a făcut cît o gămălie de ac.

— Nani, nani, — îngînă ea, — nani, nani, c-am să-ți dau papă...

Un greer cîntă în sobă. In camera de alături, sforăie jupînul și calfa Afanasie... Leagănul scîrțîie jalnic. Iar Varca îngînă mai departe. Cîntecul ei abia șoptit seamănă mai mult cu un tors de pisică. Și totul se topește într-o melopee adormitoare, de adînc de noapte, atît de dulce la auz cînd poți să te întinzi în pat și să te odihnești în voie. Acum însă, muzica aceasta, dimpotrivă copleșește și scoate din fire, tocmai fiindcă îmbie la somn și de adormit nici vorbă nu poate fi; dacă, ferească dumnezeu, Varca ar ațipi, jupînul i-ar trage o bătaie s-o țină minte.

Candela pîlpîie. Pata verde și umbrele prind să miște, năvălesc în ochii pe jumătate închiși, neclintiți ai Varcăi și se încheagă în mintea ei adormită în întruchipări nelămurite. I se pare că nori întunecați se fugăresc pe cer, țipînd întocmai ca și copilul. Dar iată că un vînt se pornește din depărtări. Norii se împrăștie și Varca vede o șosea desfundată, plină de nămol și de băltoace. De-a lungul șoselei se tîrăsc șiruri de care și merg trudiți oameni cu desagi în spinare, iar umbrele lor aleargă ciudate cînd înainte, cînd înapoi; deoparte și de alta a drumului, se deslușesc prin ceața rece și dușmănoasă, păduri adînci. Deodată, oamenii cu desagi și umbrele lor se aștern la pămînt, în băltoacă. „Pentru ce?" întreabă Varca. „Ca să doarmă, ca să doarmă", îi răspunde cineva. Și ei adorm adînc, dorm dulce în timp ce pe firele de telegraf ciorile și coțofenele țipă întocmai ca și copilul, silindu-se să-i trezească.

— Nani, nani, am să-ți cînt un cîntec... — mormăie Varca și de data aceasta i se pare că se află într-o izbă cufundată în noapte și în care te înăbuși.

Pe jos se svîrcolește tatăl ei, Efim Stepanov care nu mai are mult de trăit. Varca nu-l poate vedea prin întuneric, dar îl aude cum se svîrcolește de durere pe jos și cum geme. „Blestemata de vătămătură, cum spunea el, s-a pus să-l doboare". Dar acum nu mai spune nimic. Durerea este atît de mare, încît nu-i îngăduie să mai rostească un singur cuvînt. Răsuflă numai adînc, din greu, scrîșnește și clănțănește din dinți.

— Clanț, clanț, clanț.

Mama Pelaghia a dat fuga la curte la boieri să le spună că Efim al ei se prăpădește... A trecut o bucată de vreme de cînd a plecat și ar fi timpul să se întoarcă. Varca stă culcată pe cuptor. Nu doarme și ascultă clănțănitul tatălui ei. Dar iată că o trăsură se oprește în fața izbei. Boierii au trimis pe un tînăr doctor care tocmai le picase de la oraș ca mosafir. Doctorul intră în izbă; Varca nu-l vede din pricina întunericului, dar îl aude cum tușește și cum deschide, apoi închide ușa.

— Aprindeți lumina, — spune el.

— Clanț, clanț, clanț! — răspunde Efim.

Pelaghia se repede la sobă și începe să caute ciobul în care țin chibriturile. O clipă se scurge în tăcere. Căutîndu-se prin buzunare, doctorul aprinde el un chibrit.

— Acuși maică, acuși! — spune Pelaghia, care se repede afară, apoi se întoarce cu un capăt de lumînare.

Efim are obrajii îmbujorați, ochii îi strălucesc, iar privirea neclintită îi este atît de rătăcită încît parcă ar străbate trupul doctorului și pereții izbei, pierzîndu-se hăt departe.

— Ei ce este? Ce te doare? — spune doctorul aplecîndu-se deasupra lui. — Ia te uită! De mult ai asta?

— Ce să am cucoane! Mi-a venit vremea să mor... Nu mi-e scris să mai trăiesc.

— Haide, haide, nu mai spune prostii. O să te vindecăm.

— Asta, cum v-o fi voia, cucoane; vă mulțumim cu plecăciune, dar atîta lucru pricepem și noi... Dacă a sosit moartea, ce să-i faci?

Doctorul cercetează pe Efim vreun sfert de ceas, apoi se ridică și spune:

— Nu pot face nimic... Trebuie să te duci la spital. Acolo o să te opereze. Pleacă chiar acum. Pleacă numai decît. Ora este cam tîrzie, la spital toată lumea doarme, dar nu are aface. Am să-ți dau un bilet. Auzi?

— Da' cu ce o să se ducă el la spital, — se tînguie Pelaghia, — că noi n-avem cal...

— Nu face nimic; am să rog eu pe boieri să vă dea un cal.

Doctorul pleacă, lumînarea se stinge și din nou se aude: clanț, clanț. După o jumătate de ceas, un huruit de roți se apropie de izbă. Boierii au trimis căruța să-l ducă la spital. Efim se pregătește și pleacă.

Și se face dimineață. O dimineață frumoasă și limpede. Pelaghia nu este acasă. S-a dus la spital să afle ce s-a întîmplat cu Efim...

Undeva plînge copilul și Varca aude cum cineva îngînă cu glasul ei:

— Nani, nani, am să-ți cînt un cîntec...

Pelaghia se întoarce; își face cruce și șoptește:

— Az-noapte l-au dres, dar spre ziuă și-a dat duhul, dumnezeu să-l odihnească. Spuneau că le-a intrat pe mînă prea tîrziu. Ar fi trebuit mai din timp...

Varca se duce în pădure și plînge. Deodată însă cineva o plesnește peste ceafă cu atîta putere, încît se izbește cu fruntea de un mesteacăn. Ridică ochii și vede în fața ei pe jupînul cismar.

— Ce-i asta, ticăloaso? Copilul plînge și tu dormi?

O trage hain de ureche; ea își scutură capul, mișcă leagănul și începe iar să îngîime cîntecul. Pata verde, umbra pantalonilor și a scutecelor prind și ele să se legene, îi fac cu ochiul și curînd pun din nou stăpînire pe mintea ei. Iarăși vede șoseaua plină de băltoace. Oamenii cu desagi în spinare și umbrele lor s-au întins deabinelea și dorm adînc. Privindu-i, Varca are o poftă sălbatică să doarmă și ea; s-ar întinde cu sete, dar Pelaghia merge alături și o îmboldește. Se grăbesc să ajungă la oraș, ca să intre la stăpîn.

— Faceți-vă pomană, pentru numele lui Christos, — se roagă mama ei de toți cei cu care se întîlnesc. — Fiți milostivi, pentru numele lui dumnezeu, cinstiți boieri...

— Dă copilul încoace! — îi răspunde o voce cunoscută. Adu copilul încoace! — repetă aceeași voce, de data aceasta însă aspră, mînioasă. — Dormi, potaie, hai?

Varca sare în picioare și, uitîndu-se împrejur, înțelege ce se petrece: Nici urmă de șosea, de Pelaghia, de trecători: în mijlocul odăii stă nevasta jupînului, care a venit să-și alăpteze odrasla. In timp ce stăpîna, grasă și lată în spate, alăptează și ogoește copilul, Varca stă în picioare, se uită la ea și așteaptă să isprăvească. Afară la fereastră, văzduhul a început să învinețească. Umbrele și pata verde de pe tavan au pălit și încep să se șteargă. Curînd se va face ziuă.

— Ia-l! — spune stăpîna, închizîndu-și cămașa la piept, apoi adaugă: — plînge; sigur, l-a deochiat cineva!

Varca ia copilul, îl culcă, și din nou începe să-l legene. Pe nesimțite, pata verde și umbrele se topesc și nu mai are cine să-i năpădească privirile și să-i înece mintea în ceață. Dar de dormit are aceeași poftă ca și mai înainte, o poftă cotropitoare. Iși reazemă fruntea de marginea leagănului și se leagănă și ea cu tot trupul, ca să-și biruie somnul, dar ochii tot i se lipesc și capul i se face din ce în ce mai greu.

— Varca, aprinde focul! — se aude de dincolo glasul jupînului.

— Iacă a venit vremea să mă scol și să mă apuc de trebăluit! — își spune Varca.

Lasă leagănul și aleargă în șură după lemne. E bucuroasă. Cînd te miști, cînd alergi, nu ți-e atît de somn ca atunci cînd stai pe loc. Aduce lemnele, face focul, și simte cum fața înlemnită i se destinde și cum gîndurile răvășite i se mai limpezesc parcă.

— Varca, pune samovarul! strigă stăpîna.

Varca face surcele dar abia are timp să pună tăciunii în samovar, că o nouă poruncă răsună:

— Varca, curăță galoșii jupînului!

Se așează pe jos, curăță galoșii și se gîndește ce bine ar fi să-și bage capul într-un galoș mare și adînc și să tragă un pui de somn... Și deodată galoșul începe să crească, se lățește de umple toată odaia. Varca scapă peria din mînă, dar de îndată scutură din cap, deschide ochii mari și se silește să privească în așa fel lucrurile care o înconjoară, ca să nu mai înceapă iarăși să crească și să joace în pupilele ei.

— Varca, spală scara din față, că e mai mare rușinea de mușterii.

Varca spală scara, deretică odăile, apoi aprinde focul în cealaltă sobă și aleargă în dugheană. Are multă treabă, nici-o clipă de răgaz... Nimic nu este însă mai greu decît să stai pironită în fața mesei din bucătărie și să cureți cartofi. O mînă nevăzută îți trage capul spre masă, cartofii se bălțează, joacă în fața ochilor, cuțitul cade din mînă. Și, toată vremea, stăpîna grasă și rea se foiește pe lîngă tine cu mînecile suflecate și vorbește cu o voce atît de spartă, că îți trece prin urechi. Amarnic mai e să servești la masă, să speli rufe, să cîrpești. Simți uneori că-ți vine să te trîntești pe jos și să dormi, fără să mai ții seama de nimic...

Ziua trece. Uitîndu-se cum se întunecă ferestrele, Varca își strînge cu mîinile tîmplele care încep din nou să înlemnească și surîde fără să știe nici ea de ce. Inoptarea îi mîngîie ochii care iarăși încep să se lipească și îi făgăduiește pe curînd un somn adînc. Dar stăpînii au seara musafiri.

— Varca, pune samovarul! — strigă stăpîna...

Samovarul stăpînilor este mic și pînă ce musafirii se satură de ceai trebuie să-l pui să fiarbă de vre-o cinci ori. După ce a făcut ceaiul, Varca stă un ceas întreg neclintită uitîndu-se la musafiri și așteptînd porunci.

— Varca, dă fuga și cumpără trei sticle de bere.

Varca se smulge din loc și caută să alerge cît mai repede, doar, doar o putea să alunge somnul.

— Varca, fugi după votcă!

— Varca, unde este tirbușonul?

— Varca, curăță scrumbiile.

A dat dumnezeu și musafirii au plecat. Luminile se sting și stăpînii se culcă.

— Varca, leagănă copilul! — răsună ultima poruncă.

Greerul cîntă în sobă. Pata verde de pe tavan, umbrele pantalonilor și ale scutecelor năvălesc din nou în ochii pe jumătate închiși ai Varcăi, îi fac cu ochiul și îneacă mintea în ceață.

— Nani, nani, îngînă ea, — am să-ți cînt un cîntec...

Copilul țipă de se prăpădește. Varca vede din nou șoseaua plină de băltoace, oamenii cu desagi, pe mama ei, Pelaghia, pe Efim. Inţelege totul, recunoaște pe toată lumea. Un singur lucru însă nu poate pricepe prin somnul de care este pe jumătate biruită: ce putere nevăzută îi pune cătușe la mîini și la picioare, o apasă și nu o lasă să trăiască? Se uită lung în jurul ei, căutînd-o, pentru ca să poată scăpa de ea. Dar nu o află! Doborîtă de chin, încordîndu-și toate puterile și tot văzul într-o ultimă încercare, ridică ochii la pata verde din tavan care îi face cu ochiul și ascultînd scîncetul, descoperă vrăjmașul care o împiedică să trăiască.

Acest vrăjmaș este copilul.

Deodată se pornește pe rîs. Se miră cum de nu a putut să-și dea seama mai curînd de un lucru atît de simplu. Pata verde, umbrele, greerul, rîd parcă și ele și se miră.

O judecată strîmbă pune stăpînire pe Varca. Se ridică de pe scăunelul ei și se plimbă prin odaie cu un zîmbet pînă la urechi, fără să mai vadă nimic în jurul ei. Se simte ușoară și o turburătoare plăcere îi furnică tot trupul, la gîndul că o să scape îndată de copilul care îi pune cătușe la mîini și la picioare... Să omoare copilul și apoi să doarmă, să doarmă, să doarmă...

Rîzînd mereu, Varca face cu ochiul și amenință ștrengărește cu degetul pata verde din tavan. Apoi se furișează spre leagăn și se apleacă deasupra copilului. După ce l-a sugrumat, se întinde repede pe jos fericită că poate însfîrșit dormi și într-o clipă doarme, adînc, ca moartă.

1888

Viața U. T. M.

O dezbatere a problemelor educației comuniste

Inșiși autorii dării de seamă a comitetului regional U.T.M. Hunedoara s-au arătat stînjeniți pentru faptul că la obișnuitul capitol de realizări n-au putut trece decît puține nume noi de fruntași, inovatori, raționalizatori pe lîngă cele evidențiate veșnic.

Conferința regională U.T.M. a fost cu atît mai mult nesatisfăcută. Intr-adevăr, de ce nu se ridică mai repede noii fruntași în producție? De ce în întreprinderi și mai ales la sate, aportul tineretului la îndeplinirea hotărîrilor partidului nu este la nivelul dorit?

Noi credem — au spus delegații — că un izvor principal al acestei stări de lucruri este faptul că în timp ce activitatea organizatorică în producție a tinerilor a fost îndrumată mai bine, educația lor comunistă, care trebuia să-i însuflețească la muncă a fost în mod grav neglijată.

In ce constau principiile în spiritul cărora Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să educe tineretul?

„Principiile comuniste, în accepțiunea cea mai simplă a cuvîntului, sînt principiile omului de cultură superioară, cinstit, înaintat — a spus M. I. Kalinin —; ele înseamnă dragoste pentru patria socialistă, prietenie, spirit tovărășesc, omenie, cinste, dragoste pentru munca socialistă și încă multe alte calități superioare firești pentru oricine. Cultivarea, formarea acestor însușiri, a acestor calități superioare, este elementul constitutiv cel mai de seamă al educației comuniste".

Aceste principii sînt scumpe utemiștilor și tineretului. Mai este însă mult de muncit pînă ce ele vor călăuzi pe fiecare tînăr om al muncii din regiunea Hunedoara.

In prezent pe alocuri se mai manifestă indisciplină. O serie de brigăzi utemiste de la Petroșani, Orăștie, Hunedoara s-au descompletat chiar din cauza absențelor. Cu toate acestea organizațiile U.T.M. de aici ca și cele de la Cugir, mina Țebea, mina Vulcan, nu au luat poziție împotriva acelora care nu vin regulat la lucru.

Alături de indisciplina în producție, atitudinile nedisciplinate din unele școli n-au fost combătute cu hotărîre.

Ca și în locurile de muncă, pe stradă și în localurile publice — au spus delegații — încă mai sînt elemente care îmbătîndu-se sau dedîndu-se la acte huliganice pătează frumusețea numelui de tînăr.

De toate acestea nu răspund numai făptașii. Ca și de activitatea întregului tineret din regiune, comitetul regional U.T.M. a trebuit să răspundă de o asemenea situație, în fața partidului, în fața oamenilor muncii.

Atitudinea față de muncă și față de bunul obștesc a tinerilor depinde în mod direct de măsura în care ei înțeleg că în acest fel își exprimă sentimentele lor pentru patrie. Comitetul regional U.T.M. a scăpat însă din vedere tocmai sarcina sa de onoare — educația patriotică a tinerei generații.

La combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara s-a ținut nu de mult o conferință despre patriotism, cu exemple luate din viața de fiecare zi a tineretului uzinei.

Aici s-a vorbit despre oțelarul utemist Alexandru Petrovici, care a salvat cu riscul sănătății lui o șarjă ce perforase cuptorul. Dacă asemenea conferințe bune ar fi ținute în cît mai multe organizații U.T.M., tinerii și-ar duce mai bine munca în producție.

In rîndurile tinerilor hunedoreni sînt mulți cei care înțeleg că pentru a-ți iubi patria trebuie să-i urăști pe dușmanii ei. In sala conferinței a luat cuvîntul o tînără colectivistă plină de energie. Filipescu Viorica de la gospodăria colectivă „11 Iunie", raionul Ilia, a povestit cum a demascat un dușman care, pătruns în U.T.M. și în gospodăria colectivă, a încercat să ucidă vitele. „De aceea eu strig: — a încheiat tînăra delegată — nu iertați dușmanul de clasă, dați-i în bot, fiți combativi!"

— Pe marginea conferinței organizației regionale U.T.M. Hunedoara —

Tineretul din regiunea Hunedoara a descoperit acțiuni ale dușmanului la combinatul siderurgic din Hunedoara, la I.C.S.H., la „Victoria"-Calan etc.

Cu toate acestea, din lipsa de grijă a comitetului regional, comitetele raionale U.T.M. Brad, Alba, Ilia, Petroșani nu sînt atente la acțiunile dușmanului de clasă și nu cunosc felul în care acesta se manifestă. In timp ce unii activiști se autoliniștesc, vrăjmașul nu se îmbunează.

Intreaga activitate a utemiștilor trebuie să fie îndreptată spre îndeplinirea politicii partidului. Comitetul regional U.T.M. — s-a arătat în conferință — în general a cultivat dragostea tineretului pentru partid. In mod concret însă utemiștii și tinerii nu sînt ajutați de organizațiile U.T.M. să se pregătească spre a putea ajunge candidați și membri de partid.

Organizațiile U.T.M. au datoria să-i ajute pe utemiști și tineri să străbată drumul spre partid. Ele trebuie să-i îndemne pe tineri să-și însușească învățăturile partidului, să fie fruntași în muncă, modești, pătrunși de spirit critic și autocritic. Exemplul personal al activiștilor utemiști este foarte de dorit în acest sens.

Conferința regională a cerut să se organizeze expuneri despre partid în toate organizațiile de bază U.T.M. și să se îmbunătățească activitatea de recomandare a utemiștilor pentru partid. Conducerea de către partid în activitatea organizațiilor U.T.M. trebuie să fie considerată ca cel mai scump principiu al utemiștilor.

★

Conținutul educației comuniste a tineretului cere și forme specifice de muncă.

Vorbind în numele biroului comitetului regional de partid, tov. Petre Dumitrescu, secretar al comitetului regional de partid, a dat un prețios sfat reprezentanților tineretului Hunedoarei. Folosirea experienței muncii de partid în rîndurile U.T.M.-ului — a arătat el — nu înseamnă transplantarea ei artificială, ci împletirea conținutului său comunist cu o formă atrăgătoare pentru tineret.

Comitetul regional U.T.M. a înlocuit însă munca vie, inimoasă cu tineretul printr-un sistem plicticos de sarcini și ședințe. In munca activului comitetului regional U.T.M. — s-a spus la conferință — se practică metode învechite. Intr-o formă anterioară a dării de seamă, comitetul regional U.T.M. ajunsese pînă acolo încît să se critice organizațiile de bază U.T.M. din Lunca, raionul Brad, și Băiești, raionul Hațeg, pentru că în adunările lor generale se discutase și despre distracția și folosirea timpului liber al tineretului. Or, tocmai așa trebuie muncit cu tineretul. Impotriva dușmanului de clasă, care încearcă să-i momească pe tineri prin dezmăț, noi, care avem la îndemînă cele mai mari posibilități trebuie să-i antrenăm pe tineri prin cîntec și dans la munca de construcție socialistă.

O grijă mare — a spus instructoarea superioară de pionieri Guran Paulina — s-o avem și pentru pionieri. Unii activiști utemiști socotesc că dacă pionierii sînt mici, problema educației lor e și ea măruntă. Dar de felul cum educăm pionierii azi depinde lichidarea lipsurilor la utemiștii de mîine.

Educarea comunistă a tinerilor e strîns legată de nivelul cunoștințelor activiștilor care muncesc cu tineretul. Pregătirea activiștilor comitetului regional U.T.M. a lăsat însă chiar ea de dorit. Membri și activiști ai comitetului regional ca Munteanu Maria, Velea Marin, Nadiu Ioan și alții nu cunosc bazele producției industriale și nu studiază nici măcar consultațiile economice care apar în presă. Alți activiști ca Mathé Iosif, Costinaș Paraschiva, Guțiu Emil, Măgureanu Alexandru, și alții nu posedă cunoștințe elementare de agrotehnică. De aceea — au arătat delegații — pe teren mulți activiști evită asemenea probleme, limitînd discuțiile cu tineretul la subiecte înguste, formale. Ei nu pot însufleți tinerii în muncă.

Comitetul regional U.T.M. a fost criticat pentru faptul că, după ce în mod greșit a considerat învățămîntul politic drept singura formă de educație comunistă, chiar în desfășurarea acestuia s-au manifestat lipsuri mari. Invățămîntul politic nu a cuprins în ultimul an nici 50 la sută din numărul utemiștilor din regiune. Lipsurile în pregătirea anului de învățămînt politic, din pricină că nu s-au asigurat cadrele necesare, s-au făcut simțite pînă la sfîrșitul anului. De aceea se impune ca noul an de învățămînt să fie pregătit din vreme cu mai mult spirit de răspundere.

O mare valoare educativă pot avea adunările generale de U.T.M. Rolul lor însă — s-a spus la conferință — a fost subapreciat de comitetul regional. De aceea adesea, mai ales la sate (în comunele Ohaba de sub piatră, Șoimus, Bătrîna, Pojaga etc.) adunările generale se desfășoară și acum după vechiul calapod. Ele au o ordine de zi care nu se schimbă: raportul de activitate lunar și planul de muncă lunar, prezentate invariabil de secretarul organizației de bază. Dar nu așa trebuie procedat. La adunările generale trebuiesc discutate atitudinile în muncă ale unor tineri, probleme de morală, subiecte mereu noi care-i pasionează pe participanți. O adunare generală izbutită încurajează în muncă pe fiecare utemist.

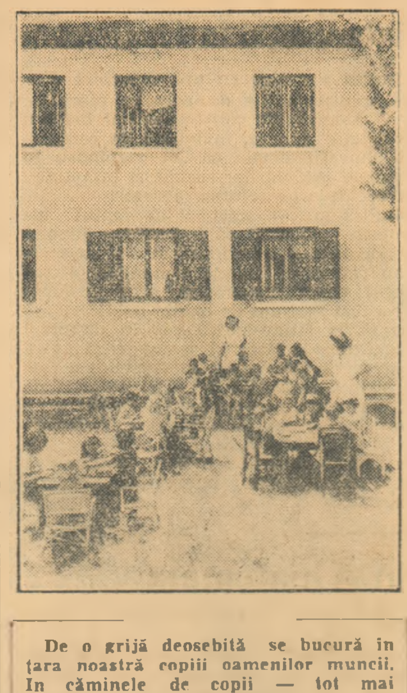
Darea de seamă a reliefat ca o realizare faptul că în 295 organizații U.T.M. de la sate au fost ținute conferințe pentru tineret. Participanții nu s-au arătat însă satisfăcuți. Ei au întrebat de ce nu s-au ținut conferințe, într-un asemenea răstimp, în toate organizațiile U.T.M. din regiune. Și poate fi oare considerat un răspuns responsabil cel dat de tov. Filus Mihai, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Alba Iulia, care a declarat că textele conferințelor primite zac și acum la comitetul raional, și că n-au ajuns încă la sate?!

Conferința regională a cerut să se intensifice mult propaganda prin conferințe, nu numai în preajma sărbătorilor, ci permanent. Neprimind din păcate răspuns la întrebarea „Cîte conferințe au ținut secretarii comitetului regional U.T.M. în fața tinerilor?" participanții au arătat necesitatea ca cel puțin în viitor conferințele să fie ținute de activiștii cei mai bine pregătiți, ca și de alți tovarăși cu munci de răspundere, inovatori, tehnicieni, intelectuali etc.

Pentru întinerirea muncii de educație comunistă a tineretului delegații la conferință au cerut noului organ ales să intensifice mult activitatea cultural-artistică și sportivă neglijată de comitetul regional U.T.M. Delegații Pavel Romanenco, Mureșan Gheorghe și alții au făcut propuneri însemnate în acest sens. Ei au cerut prezentarea periodică în regiune a unui festival de filme educative pentru tineret, pregătirea — după modelul celor de la combinatul siderurgic de la Hunedoara — a unor serate cu program cultural și dans, organizarea de excursii în locurile pitorești din regiune, atragerea fetelor în activitatea sportivă, îmbunătățirea taberelor locale pentru o vacanță plăcută a pionierilor.

Conferința regională U.T.M. Hunedoara a însărcinat noul comitet regional să îndeplinească hotărîrile adoptate. Imbunătățind munca de educație comunistă, organizînd o viață de U.T.M. într-adevăr tinerească, pasionantă, și instructivă, comitetul regional U.T.M. recent ales este chemat să înlesnească harnicului tineret muncitor din regiunea Hunedoara să dea țării ceea ce se așteaptă de la el — mai mult cărbune, mai mult oțel, mai multe produse ale industriei grele, ușoare și agriculturii.

FILIP CERBU



De o grijă deosebită se bucură în țara noastră copiii oamenilor muncii. In căminele de copii — tot mai numeroase în țara noastră — copiii își petrec ziua plăcut și folositor.

In fotografie căminul de copii al Filaturii Romîne de Bumbac, din București.

Concursul tinerilor artiști amatori din școlile profesionale

Eri 2 iunie, la orele 10.30, a avut loc în sala Teatrului C.C.S. din Capitală deschiderea primului concurs cultural artistic pe țară al școlilor profesionale din cadrul Rezervelor de Muncă.

In cuvîntul de deschidere, tovarășul Ion Dumitrescu, șeful serviciului de educație politică din Direcția Generală a Rezervelor de Muncă, a arătat importanța acestui concurs în ridicarea nivelului cultural al elevilor. In diferitele sale faze, concursul cultural artistic a antrenat un număr foarte mare de elevi. Astfel, în faza pe raion au fost selecționați 52 de mii elevi iar în finală s-au prezentat 2500 elevi din peste 32 școli profesionale. Muncind disciplinat și cu spirit de răspundere, tinerii artiști amatori, toți fruntași la învățătură, se străduesc acum să reprezinte cu cinste școlile care i-au trimis la concurs.

In prima zi a concursului s-au făcut remarcate cîteva formații printre care echipa de dansuri a Școlii profesionale metalurgice nr. 1 din Ploești, care a prezentat cu deosebită vioiciune o suită de dansuri prahovene și o suită de dansuri muntenești. Elevul Stan Ion din anul III, fruntaș la învățătură și la practică, a condus cu talent formația. Echipa Școlii profesionale metalurgice nr. 1 este bine cunoscută în orașul Ploești unde cu ocazia alegerilor și a deschiderii Săptămînii F.M.T.D. a dat numeroase spectacole. Acum, ea va deveni cunoscută în întreaga țară.

Centrul școlar profesional siderurgic din Hunedoara s-a prezentat la concurs cu o orchestră de coarde formată din 22 elevi și cu o echipă de dansuri care a interpretat cu măiestrie un vechi dans popular din Ghelar.

Școala profesională metalurgică nr. 1 din Craiova s-a relevat prin interpretarea cu multă vervă a dansului popular romînesc „Călușarii" iar corul Școlii profesionale metalurgice nr. 1 de fete din Bacău, sub conducerea tovarășului profesor Lupu s-a distins prin calitatea interpretării cîntecelor și prin disciplina de care a dat dovadă pe scenă.

Participanții la concurs, prin pregătirea tehnică și disciplina lor, au arătat că pot fi fruntași nu numai în munca de învățătură ci și în munca cultural-artistică. Următoarele zile ale concursului vor scoate desigur la iveală noi și noi talente, viitori tineri muncitori pricepuți, destoinici și cu o bogată și multilaterală pregătire culturală.

Ședința comemorativă cu prilejul împlinirii a 450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare

Vineri după amiază a avut loc la Ateneul R.P.R. ședința comemorativă cu prilejul împlinirii a 450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare. La masa prezidiului au luat loc membri ai Prezidiului Academiei R.P.R. în frunte cu acad. prof. dr. C. I. Parhon și acad. Mihail Sadoveanu precum și acad. prof. I. Murgulescu, ministrul Invățămîntului, general-locotenent L. Sălajan, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate, C. Prisnea, locțiitor al ministrului Culturii, Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor. La adunare au luat parte oameni ai artei și culturii, militari și numeroși alți oameni ai muncii.

Ședința a fost deschisă de acad. N. Profiri, vicepreședinte al Academiei R.P.R. Acad. prof. P. Constantinescu-Iași a făcut apoi o expunere intitulată: „Viața și lupta lui Ștefan cel Mare".

Sintetizînd condițiile istorice din a doua jumătate a secolului al XV-lea vorbitorul a spus:

„A doua jumătate a secolului al XV-lea reprezintă una din perioadele importante ale luptei Moldovei pentru apărarea independenței sale, împotriva jugului otoman.

Inaintea domniei lui Ștefan cel Mare, fărămițarea feudală a fost în mare măsură caracteristică Țărilor Romîne. Marii boieri feudali, stăpîni ai unor imense teritorii, dispunînd de sate și orașe, dețineau puterea economică, politică, judecătorească, militară, pe întinsele lor domenii.

In opoziție fundamentală de clasă cu marea boierime se afla marea masă țărănească, țăranii iobagi și țăranii liberi-răzeși. Tîrgoveții erau și ei în luptă cu marea boierime. Tîrgoveții voiau să elibereze orașele de obligațiile feudale. La rîndul lor, micii boieri și o parte conducătoare a bisericii, fără a avea contradicții fundamentale de clasă cu marea boierime, aveau ciocniri economice și politice cu aceasta.

Lipsa unui stat puternic, organizat, ușura imperiului otoman realizarea tendințelor sale de a subjuga Țările Romîne.

Ștefan cel Mare a fost acela care a încercat și în parte a reușit, pentru un timp, să întărească puterea statului feudal — Moldova.

Ștefan s-a bizuit prin politica sa pe tîrgoveți, pe micii boieri și biserică, pe răzeși și a folosit ura neîmpăcată a țăranilor împotriva marilor boieri și a jugului otoman, creîndu-și astfel o bază socială în interiorul țării.

El și-a asigurat astfel un sprijin popular în realizarea politicii sale. Masele populare, plugarii abia plecați de la cîmp, au luptat și au sîngerat pentru asigurarea victoriilor din a doua jumătate a secolului al 15-lea împotriva jugului otoman. Dragostea fierbinte a poporului pentru libertate, hotărîrea de a lupta împotriva boierimii și hrăpărețiilor invadatori turci, a fost factorul intern de bază al politicii externe a lui Ștefan cel Mare.

In lupta pentru independență împotriva jugului otoman, poporul nostru a avut un puternic sprijin din partea poporului ucrainean și mai ales a marelui popor rus.

Prietenia cu Rusia s-a exprimat tot mai mult și prin luptele comune duse de țărănimea romînă, ucraineană și rusă.

Istoria patriei noastre cunoaște multe momente cînd țăranii ucraineni, ruși, moldoveni, luptau în comun împotriva exploatării și asupririi.

Politica de prietenie a Moldovei cu Rusia a reprezentat factorul extern de seamă care a stat la baza victoriilor Moldovei în a doua jumătate a secolului al XV-lea.

Iată pe scurt condițiile istorice în care s-au desfășurat evenimentele din a doua jumătate a secolului al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea și cadrul social-politic în care a domnit Ștefan cel Mare".

Vorbitorul a evocat evenimentele însemnate din timpul domniei lui Ștefan cel Mare și s-a ocupat în continuare de momentele de seamă ale luptei poporului nostru, amintind că adevărata independență națională a fost cucerită la 23 August 1944.

Expunerea a fost urmărită de public cu un deosebit interes.

Examenele de admitere în instituțiile de învățămînt

— Comunicatul Ministerului Invățămîntului —

Candidații la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt vor da examen la disciplinele următoare:

I. *Pentru școlile medii și școlile pedagogice:*

1) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral, la școlile cu limbă de predare romînă.

2) limba maternă — scris și oral: limba romînă — scris; matematică — scris și oral, la școlile cu limba de predare a minorităților naționale.

La școlile pedagogice se va da și o probă de aptitudini la muzică.

II. *Pentru învățămîntul mediu tehnic:*

1) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral; fizică — oral, la școlile medii tehnice de mecanică, energie electrică, eletrotehnică, geologie, instalații, materiale de construcții, utilaj pentru construcții, alimentare cu apă, gospodărie comunală (cu excepția secției drumuri și poduri), industria lemnului, produse finite de lemn, exploatare și transporturi forestiere, transporturi navale, auto, metrologie, metalurgie căi ferate, exploatare căi ferate, telecomunicații căi ferate, comunicații pe fire, radiocomunicații, planificarea gospodăriei de telecomunicații, mecanizarea agriculturii, măsurători terestre, ameliorațiuni agricole, hidrometeorologie, textile, pielărie, morărit, cinematografie, editură și poligrafie (secțiile poligrafie și mecanică poligrafică).

2) limba romînă—scris și oral; matematică—scris și oral;chimie — oral, la școlile medii tehnice de chimie, petrol, cărbune, siderurgie, minereuri, metalurgie neferoasă, recepționarea produselor agricole, medicale, de sticlă și ceramică, alimentare, de hîrtie și celuloză, comerț interior (specialitățile studiul mărfurilor alimentare și studiul mărfurilor industriale), cooperație (specialitatea mărfuri).

3) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral; zoologie — oral, la școlile medii tehnice de zootehnie, piscicultura, veterinare.

4) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral; botanică — oral, la școlile medii tehnice de agricultură, horticultura, ameliorațiuni agrosilvice, viticultură, silvicultură, protecția plantelor.

5) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral; geografie — oral, la școlile medii tehnice de comerț interior, cooperație, statistică, finanțe, contabilitate agricolă.

6) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral; fizică — oral, desen — probă de aptitudini la școlile medii tehnice de construcții hidroenergetice, construcții civile și industriale, drumuri și poduri, lucrări hidraulice, construcții de căi ferate, de gospodărie comunală (secția drumuri și poduri), arhitectură, construcții agricole.

7) limba romînă — scris și oral; istorie — oral; probe de verificarea aptitudinilor, la școlile medii tehnice de cultură fizică și sport, muzică, arte plastice, coregrafie.

8) limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral; istorie — oral, la școlile medii tehnice de activiști culturali.

9) limba romînă — scris și oral; limba rusă — oral; matematică — scris și oral, la școlile medii tehnice de editură și poligrafie (secțiile de editură și poligrafie a cărții), comerț exterior.

La școlile medii tehnice cu limba de predare a minorităților naționale, candidații vor da examen scris și oral la limba maternă, iar la limba romînă scris. Examinarea se va face la aceste școli în limba maternă.

III. *Pentru școlile profesionale:*

limba romînă — scris și oral; matematică — scris și oral, la școlile profesionale care pregătesc brigadieri agricoli, brigadieri viticoli, brigadieri legumicoli, brigadieri pomicoli, brigadieri silvici și pădurari, agenți veterinari, agenți zootehnici, în locul matematicii se va da examen la științe naturale (botanică și zoologie) — scris și oral.

La școlile profesionale cu limba de predare a minorităților naționale, candidații vor da examen scris și oral la limba maternă, iar la limba romînă scris. Examinarea se va face la aceste școli în limba maternă.

IV. *Pentru învățămîntul superior:*

1) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; matematică — scris și oral, fizică — oral, la facultățile de Matematică-fizică, Institutul pedagogic din Timișoara, Secțiile de matematică-fizică de la Institutele pedagogice de 2 ani, la facultățile de: Electrotehnică, Electronică și Telecomunicație, Energetică, Mecanică și Tehnologie mecanică, Mașini și utilaj, Metalurgie, Mine, Electromecanică minieră, Exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze, Construcții, Arhitectură, Instalații și utilaj, Hidrotehnică, Drumuri, Mecanica transporturilor, Construcții de căi ferate, Telecomunicații feroviare, Exploatare feroviară, Mecanizarea agriculturii, Hidroameliorațiuni, Geodezie, Exploatarea și industrializarea lemnului, Ingineri economiști.

La Facultatea de Arhitectură se va da în plus și o probă de desen.

2) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; matematică — scris și oral; chimie — oral, la Facultățile de Chimie, Chimie industrială, Industrie ușoară, Tehnologia alimentară, Tehnologia țițeiului și a gazelor.

3) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; științe naturale — scris și oral; chimie — oral, la Facultățile de Biologie, Științe Naturale, Agricultură, Horticultură, Viticultură, Zootehnie, Medicină generală, Pediatrie, Igienă, Stomatologie, Farmacie, Medicină veterinară, Silvicultură, Piscicultura.

La secțiile de Științe Naturale, Geografie din cadrul Institutelor Pedagogice în locul chimiei se va da examenul oral din geografia fizică generală și geografia R.P.R.

4) limba și literatura romînă — scris și oral: limba rusă — oral; istoria R.P.R. — oral, Constituția R.P.R. — oral, la Facultățile de Filozofie, Istorie, Filologie, Limba și literatura rusă, Limba rusă, Pedagogie, Științe juridice și secțiile de romînă-istorie din cadrul Institutelor pedagogice de 2 ani.

La Facultățile de Limbă și literatură rusă și la Secțiile de limba rusă din cadrul Facultăților de Filologie se va da și examen scris la limba rusă. La secțiile de limbi străine ale Facultăților de Filologie, în locul examenului de Constituția R.P.R. se va da examen scris și oral la limba străină corespunzătoare secției.

5) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; matematică — scris și oral: geografie fizică generală și geografia R.P.R. — oral, la Facultățile de Geologie-geografie și Geologie.

6) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; matematică — oral; geografie fizică generală și geografia R.P.R. — oral, la Facultățile Institutelor de Științe economice și planificare.

7) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; istoria R.P.R. — oral, o probă practică din specialitatea la care candidează, la Facultățile Institutelor de Arte.

Pentru Secția de operatorie de film se va da examen oral și la fizică.

8) limba și literatura romînă — scris; limba rusă — oral; anatomia și fiziologia omului — oral; probe practice la Facultatea de cultură fizică.

Pentru Facultățile și Secțiile cu limba de predare maghiară se va da examen la limba și literatura maghiară (scris și oral), iar la limba romînă se va da numai examen scris. La aceste facultăți și secții examinarea se va face în limba maternă.

Pentru învățămîntul superior fără frecvență și seral disciplinele la care se dă examen de admitere sînt aceleași ca pentru învățămîntul de zi.

Materia de examinare pentru școlile medii, școlile pedagogice, școlile medii tehnice și școlile profesionale va fi cea prevăzută în programele de învățămînt ale claselor V—VII, iar pentru toate instituțiile de învățămînt superior va fi aceea prevăzută în programele învățămîntului mediu.

Cu sprijinul colectivului

Se-noptase de mult. Maghița deschise ușor ușa și cu pași mărunți intră în casă.

Mama ei, o femeie scundă și slăbuță, care încă nu dormea o privi mirată.

— De ce ai întîrziat atît de mult, Maghița? Ați avut șezătoare?

— Nu, mamă. Am suit în șură fînul ce mai rămăsese. Toată treaba asta a fost făcută de noi, o echipă de băieți și fete. Au fost și utemiști. Ei au fost cei mai mulți. După ce-am terminat, badea Petru ne-a zis: „bravo utemiștilor".

Maghița se așeză pe laviță și începu să mănînce. Mînca fără prea multă poftă. Mama observase că Maghița avea un necaz pe suflet și o întrebă din nou.

— Da ce-i cu tine de ești posomorîtă?

— Cum să nu-ți fie ciudă, mamă! Auzi matale. Se făcuse seară și am zis și eu așa... De ce să muncim noaptea? Ar fi mai bine să lăsăm pe mîine. Și mi-am aprins paie în cap. Să-l fi auzit pe Ghiță ce mi-a zis:

— Se cunoaște că nu ești utemistă, n-ai conștiință, n-ai nivel politic. Dacă la noapte plouă, fînul se strică, iar tu îi dai zor cu lăsatul pe mîine. A mai început și Mircea, că eu stau de-o parte de ei, că nu mă duc la șezători, că mă țin toată ziua de fusta matale. Păi să nu mori de necaz?

Maghița se sculă de pe laviță. Mama ei, Nastasia Isac, înțelese despre ce-i vorba și zise și ea așa într-o doară.

—Așa-i la colectivă, Maghița: mai muncă, mai rîs, mai glumă cu flăcăii ursuză nu poți să stai.

— Nu-i vorba de nici o glumă mamă. Da ce, eu nu muncesc? Muncesc. Am vreo lipsă? N-am. Zic că de ce plec de la colectivă cum se termină munca. Ei și? Acasă n-am destulă treabă? Am. Nici prin gînd nu-mi trece, să stau la colectivă după ce-mi termin treaba. Să șadă ei că-s utemiști — zise înciudată Maghița.

★

Așa a făcut Maghița mai multă vreme. De la un timp însă lucrurile s-au schimbat. Utemiștii au luat-o cu ei la muncă voluntară, la șezători, au invitat-o la adunările deschise ale organizației de bază U.T.M. din colectivă.

Intr-o zi ploioasă Maghița a lipsit de la muncă. Au mai lipsit și alți tineri. S-a organizat atunci o adunare generală U.T.M. deschisă. Au fost criticați cei care au lipsit. Au criticat-o și pe ea. Cîte nu le-a zis în gînd atunci Maghița. Poate le-ar fi zis în față, așa direct și individual, însă erau prea mulți. Dar avea ea un „dușman" pe care abia atunci îl dovedise, și își puse în gînd să se răfuiască neapărat cu el. Asta era Ghiță Istrate. El, Istrate care discutase cu ea de multe ori despre felul cum trebuie să fie și să muncească un utemist, care îi vorbise despre Statutul U. T. M., despre drepturile și îndatoririle utemiștilor, îi devenise acum „dușman". Odată Maghița îndemnată de Istrate a vrut să meargă la secretarul organizației U.T.M. să-i ceară o adeziune, să fie și ea primită în U.T.M. Dar nu la mult timp după asta se organizase adunarea deschisă unde a fost criticată și de cine? Chiar de Istrate cel mai bun prieten al ei.

Lucrurile poate nu se schimbau multă vreme dacă tovarășul Dodu Ion nu i-ar fi întîlnit pe amîndoi ciorovăindu-se în ograda colectivei.

— Da, am lipsit o singură dată și m-ai criticat, m-ai făcut de rușine. Așa înțelegi tu prietenia...

— Da' ce-i cu voi de vă certați, ce-aveți de împărțit? Răzorul s-a dus din cincizeci, intră în discuție tovarășul Dodu, secretarul organizației de partid. Cînd a aflat despre ce era vorba i-a zis supărat Maghiței.

— Gîndește-te bine Maghița. Acum avem pămînt mult și cine să-l lucreze? Noi, că pentru noi muncim. Dacă toți oamenii ar lipsi de la lucru așa cum a-i lipsit tu ce s-ar alege din gospodăria noastră? Dar nu-i vorba numai de muncă. Ceilalți băieți și fete merg seara la club, citesc cărți, ziare, învață, organizează șezători, dar tu nu ești printre ei. De ce? Așa te pregătești să devii utemistă?

E drept Maghița nu se angajase atunci în fața nimănui că va munci mai bine dar față de ea și-a luat un angajament sfînt: să nu mai lipsească niciodată de la lucru și să muncească așa cum muncesc utemiștii.

Faptul însă că nu era utemistă o frămînta mult.

„Dar ce, își spuse ea, eu sînt mai rea decît alți băieți și fete din gospodăria noastră? Oare eu nu sînt în stare să muncesc, să învăț, să mă port în așa fel încît să merit titlul de utemistă? Ba da!" Și cu această hotărîre nestrămutată s-a apucat Maghița de muncă. Și de muncit nu se putea plînge nimeni pentru că era o fată harnică. Cu învățătura însă, lucrurile mergeau mai slab. Avea nevoe de ajutorul utemiștilor, de sfatul lor, de îndrumarea lor. S-ar fi dus din nou la Istrate să-l mai întrebe cîte ceva, să mai discute cîte ceva cu el despre U.T.M. dar îi era rușine pentru că atunci, după adunarea în care o criticase ea îl făcuse „dușman". Curînd însă, Maghița și-a dat seama că n-are de ce să-l ocolească pe Istrate. Și într-o zi s-a dus la el și i-a spus:

— Ce a fost în trecut s-a dus. Am greșit... Nu mi-am dat seama că vrei să mă ajuți. Dar n-o să se mai repete. Aș dori să intru și eu în U.T.M. și vreau ca tu să mă ajuți să mă pregătesc; știi, așa ca mai înainte...

Și Istrate a ajutat-o. Iar după cîteva săptămîni Maghița s-a dus la secretarul organizației U.T.M. și i-a cerut o adeziune. A completat-o. Apoi după cîteva zile s-a organizat adunarea generală în care s-a discutat cererea ei de primire în rîndurile organizației U.T.M.

După ce a vorbit despre ea, despre frați, surori, părinți, utemiștii i-au pus întrebări. Au urmat apoi discuții. Unii au lăudat-o; că muncește bine și că merită să fie utemistă. Alții au criticat-o, pentru că nu citește, că nu vine întotdeauna la șezători, că a lipsit de la lucru. Dar cu toate lipsurile constatate pînă atunci, adunarea a hotărît primirea Maghiței în U.T.M.

★

La scurtă vreme după această adunare Maghița intră în biblioteca gospodăriei pentru prima dată. Era cu ea și Eufrosina Dodu, o utemistă mai veche. Eufrosina îi recomandă o carte. — „E vorba de un pilot, Meresiev îl cheamă. Ai să plîngi cînd citești. Și eu am plîns. In luptă cu fasciștii și-a pierdut amîndouă picioarele. Dar a zburat din nou Meresiev așa fără picioare, cu proteze", prinse a povesti prietena ei.

Maghița luă cartea acasă. A citit-o. A mai luat și altele. Maghița devenea tot mai activă în munca de organizație.

Odată utemistul Caraghin Stoian care lucra în aceeași brigadă cu Maghița a lipsit de la lucru.

Ce i-a făcut Maghița!

— De ce nu-ți vezi de muncă în colectivă? Păi tu ești utemist? Ne-ai făcut de rușine.

A discutat mult cu el. Stoian s-a îndreptat.

Multă ciudă avea Maghița pe cei ce vorbeau și nu făceau mai nimic. Odată s-a anunțat o adunare generală U.T.M., cu următoarea ordine de zi: Despre îngrijirea și păstrarea bunului obștesc. In ziua cînd s-a ținut adunarea Maghița și-a vărsat tot focul.

— Cum se poate tovarăși, spunea ea. Noi sîntem utemiști. Discutăm în adunările noastre despre îngrijirea bunului gospodăriei. Dar iată. Campania de primăvară s-a sfîrșit. Au venit de pe cîmp semănătorile, grapele, prășitoarele. Sînt aici în ogradă. Am pus noi mîna să le curățăm, să le dăm cu unsoare? Nu. Vorbe și iar vorbe, dar faptele nu se văd.

Pe zi ce trecea ea devenea din ce în ce mai îndrăzneață și mai activă. Timpul liber, Maghița și-l petrece acum la gospodărie, la bibliotecă, discutînd cu tovarășii ei din brigadă, sau ascultînd povești de la cei bătrîni. Intr-o zi s-a dus la tovarășul Petru Joc, președintele gospodăriei.

— Bade Petru spune și dumneata, zău, n-avem noi, adică colectiva noastră nevoie de un aparat de radio?

— Uite iepureie!

— Ce iepure, bade Petru?

— Păi pînă mai ieri fugeai din gospodărie ca un iepure bre, iar acum îți trebuie aparat de radio.

— Lasă bade ce-a fost ieri, mai bine adu-ne un aparat de radio că doar așa ne-ai promis.

N-a trecut mult timp și la colectivă a sosit și aparatul de radio, un aparat mare. Au urmat apoi seri cu muzică, dans, jocuri, veselie. In iarna trecută, Maghița a urmat cursul de agrotehnică. Cîte n-a învățat ea și aici. Cei din gospodăria agricolă colectivă „23 August" din Cîrlomănești, raionul Bîrlad îi spun acum fruntașa colectivei.

Intr-una din zilele lunii martie au fost aduse la biblioteca colectivei cărți noi. Odată cu numărul cărților a crescut și numărul cititorilor. Era nevoie de un bibliotecar care să îndeplinească în mod voluntar această sarcină. Și președintele colectivei s-a sfătuit cu tovarășul Mircea Moise, secretarul organizației de bază U.T.M., care ar fi tînărul cel mai potrivit pentru această muncă.

— Eu cred, i-a spus tovarășul Mircea, că Maghița Isac poate să îndeplinească această sarcină.

— Că bine zici tovarășe Mircea. Maghița e cea mai potrivită. Ii place să citească mult și se interesează de toate. Nici acum nu pot uita discuția cu ea despre aparatul de radio. Măi ce s-a mai schimbat fata asta! Și din zi în zi parcă-i alta. Crește, crește mereu tineretul nostru tovarășe Mircea.

DAMIAN FILIPOVICI

Succesul pavilionului R.P.R. la bienala din Veneția

VENEȚIA 2 (Agerpres). — In ziua de 19 iunie a avut loc deschiderea oficială a celei de a 27-a bienale din Veneția la care participă și R.P.R. cu un pavilion propriu. La festivitatea deschiderii au fost de față președintele republicii, membri ai guvernului italian, corpul diplomatic, comisarii pavilioanelor celor 31 de state participante la bienală, oameni de artă, critici, precum și un numeros public. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de primarul orașului, după care asistența a vizitat pavilioanele expoziției.

Pavilionul R.P.R. cuprinde o serie de lucrări de pictură, sculptură și grafică ale artiștilor plastici romîni. Pavilionul R.P.R. se bucură de o largă apreciere din partea publicului, lucrările expuse fiind comentate cu un viu interes de către vizitatori.

In ziua de 21 iunie, în cadrul unei conferințe de presă, J. Perahim, comisarul pavilionului R.P.R. a vorbit despre arta plastică în R.P.R.

Generali italieni se pronunță împotriva c. d. e.

ROMA 2 (Agerpres). — Mișcarea de protest împotriva participării Italiei la comunitatea defensivă europeană, care a cuprins cele mai largi pături ale populației, s-a extins și asupra armatei italiene.

Astfel, revista „Aereonautica" a publicat o serie de articole în care arăta absurditatea unui proiect care prevede o alianță militară a unor țări lipsite de încredere una față de alta.

In aceeași ordine de idei trebuie semnalat un articol apărut în ziarul „Giornale d'Italia" sub semnătura generalului Petitti. „Comunitatea defensivă europeană", scrie autorul articolului, nu înseamnă numai pierderea suveranității și desființarea totală a forțelor noastre armate. Ea implică totodată renunțarea de a duce o politică externă și internă independentă și obligația de a trimite trupe acolo unde va ordona comandamentul străin, predominat de americani, în timp ce granițele Italiei vor fi lăsate fără apărare..."

La rîndul său, generalul Guidotti subliniază că în timp ce Italia își va pierde suveranitatea și independența sa, „potrivit convenției schimbului de trupe prevăzută în tratat vom avea de înfruntat perspectiva de a fi din nou ocupați de cîteva divizii germane. Este oare posibil ca Italia să-și lege propriul său destin de acela al unor exaltați printre care se află, în primul rînd, cei mai cunoscuți criminali naziști, condamnați la moarte, dar care astăzi se găsesc din nou în fruntea revanșarzilor germani?"

Iar generalul Carboni, arătînd că o „armată europeană" de felul celei preconizate la Washington ar fi cu totul lipsită de un ideal și de principii morale, scrie: „Poate că o asemenea armată ar trebui să se lupte pentru Europa? Dar Europa celor șase state nu reprezintă decît o porțiune din continentul nostru. Poate pentru a garanta modul de viață american, pentru a menține la putere anumite guverne sau pentru a reconstitui forța și militarismul german?... A muri pentru un astfel de steag ar însemna însă degradarea pentru totdeauna a morții în bătălie".

Scopul vizitei lui Papagos la Bonn

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 30 iunie a sosit la Bonn pentru o vizită de șase zile, primul ministru al Greciei, Papagos. Papagos este însoțit de un grup de miniștri și înalți demnitari greci.

In legătură cu această vizită a lui Papagos ziarul „Acht-Uhr Blatt" care apare la Nürnberg a publicat o informație din Bonn în care scrie că în timpul tratativelor cu Adenauer, primul ministru al Greciei trebuie să analizeze problema încheierii unui pact militar între Germania occidentală, Austria, Iugoslavia și Grecia.

Se precizează că experții militari din Occident acordă o mare importanță strategică alianței concepută de Papagos, deoarece în mod practic această alianță se va întinde de la Marea Nordului pînă la Marea Egee.

Observatorii politici, scrie în încheiere ziarul, consideră că planurile lui Papagos „se vor bucura de sprijinul" americanilor.

Dulles încearcă să justifice intervenția în Guatemala

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 30 iunie secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a rostit un discurs radiodifuzat, în care a încercat să justifice intervenția împotriva Guatemalei organizată și înfăptuită de cercurile guvernante din Statele Unite. Se știe că scopul acestei intervenții l-a constituit răsturnarea guvernului legal al Guatemalei și restabilirea în această țară a samavolniciei imperialiștilor americani, reprezentați de „United Fruit Company".

Vorbitorul a încercat să prezinte drept un război civil intervenția și activitatea criminală în Guatemala a agentului american Armas, căpetenia detașamentelor de intervenționiști.

Dulles nu s-a dat în lături de la calomnii murdare la adresa U.R.S.S., afirmînd în mod degajat că Uniunea Sovietică s-ar fi amestecat în afacerile interne ale Guatemalei.

Dulles a vorbit cu ură deosebită despre transformările democratice efectuate în Guatemala de către guvernul fostului președinte Arbenz, învinuind pe comuniștii din Guatemala că „ei stăpîneau în organele asigurărilor sociale și înfăptuiau un program de reforme agrare".

Dulles nu s-a sinchisit de faptul îndeobște cunoscut că împotriva jugului monopoliștilor americani în Guatemala s-au ridicat nu numai comuniștii, ci întregul popor guatemalez, care în lupta lui a fost sprijinit de opinia publică largă din țările latino-americane. In discursul său, Dulles a lăsat să se înțeleagă fără echivoc că intervenția în Guatemala este în strînsă legătură cu hotărîrile celei de a 10-a conferințe interamericane care a avut loc recent la Caracas. „Conferința de la Caracas — a declarat el — a grăbit desfășurarea evenimentelor dramatice", adică dezlănțuirea intervenției americane.

Evenimentele din Guatemala

PARIS 2 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum se anunță din Guatemala City, junta militară a declarat „persona non grata" pe republicanii spanioli care trăiesc în Guatemala.

Inafară de aceasta, junta a hotărît să-l recheme pe ambasadorul guatemalez în Salvador, poetul și scriitorul Miguel Angel Asturias. Ministerul Agriculturii din Guatemala a hotărît să oprească exproprierea pămînturilor prevăzută în legea cu privire la reforma agrară din țară.

★

NEW YORK 2 (Agerpres). — O serie de organe ale presei americane își exprimă temerea că agresiunea dezlănțuită de Statele Unite împotriva Guatemalei ar putea costa pînă la urmă foarte scump S.U.A.

Astfel, observatorul ziarului „New York Post", Max Lehrner, deși se declară satisfăcut de răsturnarea lui Arbenz, își exprimă temerea că procedeele folosite de Statele Unite „au adus prejudicii S.U.A. și prestigiului lor... Majoritatea popoarelor din America Latină cred că în ultimele zece zile S.U.A. au fost amestecate pînă peste cap în evenimentele din Guatemala... Teama față de S.U.A. și ura împotriva lor, atît de răspîndite în întreaga Americă Latină, nu se micșorează, ci sporesc".

Observatorul ziarului „Christian Science Monitor", Hollet, scrie: „Țările Americii Latine vor acuza înainte de toate S.U.A. de lovitura de stat din Guatemala"...

Tratative între industriași belgieni și reprezentanți ai R. P. Chineze

GENEVA 2 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 29 și 30 iunie, a sosit la Geneva un grup de 13 industriași și comercianți belgieni care au luat contact cu oficialități din Ministerul Comerțului Exterior al Chinei atașați pe lîngă delegația R. P. Chineze la Conferința de la Geneva. La 30 iunie, ei au fost primiți de către Lei Jomin, consilier al delegației chineze la Geneva.

In cursul întrevederii, industriașii belgieni și-au exprimat dorința de a vinde Chinei anumite mărfuri. S-au discutat de asemenea condițiile de cumpărare și vînzare și s-a căzut de acord ca aceste condiții să fie discutate în cadrul tratativelor care se vor desfășura în eventualitatea semnării contractelor. De asemenea, s-a hotărît ca comercianții belgieni să ducă tratative cu organizațiile comerciale chineze respective. Ambele părți și-au exprimat convingerea că aceste discuții vor netezi calea unor viitoare tratative comerciale.

Noi pași pe calea remilitarizării Japoniei

ȘANHAI 2 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum se anunță din Tokio, la 1 iulie, conform proiectelor de lege guvernamentale cu privire la noua structură și funcțiile forțelor armate japoneze adoptate recent de majoritatea reacționară a parlamentului, în Japonia se constituie în mod oficial „forțele apărării".

In prezent, Japonia dispune în mod oficial de forțe terestre, maritime militare și militare aeriene, de un stat major și un minister de război camuflat sub firma Direcției apărării naționale.

Noile măsuri întreprinse în ceea ce privește reînarmarea Japoniei sînt strîns legate de pactul de securitate mutuală americano-japonez din 8 martie 1954, care prevede mărirea rapidă a efectivului armatei japoneze. După cum relatează presa japoneză, în decursul exercițiului bugetar 1954-1955, adică pînă în martie anul viitor, efectivul trupelor terestre japoneze va crește cu 20.000 și va totaliza 130.000 de persoane. După cum s-a aflat, la 30 iunie Camera Reprezentanților a Congresului american a hotărît să livreze Japoniei echipament militar în valoare de peste 500 milioane dolari. Corpul apărării maritime va fi sporit cu 5.000 persoane. In cursul anului viitor acest corp va primi în mod suplimentar din partea S.U.A. 17 vase de război, inclusiv două submarine. Corpul apărării aeriene se completează cu 140 avioane americane, printre care avioane de vînătoare cu reacție „F-86" și „F-94".

Potrivit datelor oficiale, efectivul total al forțelor armate japoneze va fi sporit în cursul anului viitor de la 122.569 pînă la 164.500 persoane.

Constituirea oficială în Japonia a unor forțe armate regulate moderne reprezintă un nou pas serios pe calea remilitarizării țării și contrazice în mod flagrant Constituția japoneză care interzice reînarmarea țării.

Opinia publică japoneză condamnă cu hotărîre actualele măsuri ale guvernului Ioșida. „Este absolut limpede, scria recent un comentator al ziarului japonez „Asahi", că apropiatele schimbări în structura apărării nu se vor reduce la o simplă schimbare de nume a corpului securității. Intrucît în orice țară formațiunile destinate apărării împotriva dușmanului extern sînt considerate drept armată, nici un fel de argumente ale prim-ministrului Ioșida și ale altor miniștri nu vor putea să dezmintă faptul că Japonia se găsește în prezent pe calea reînarmării".

„Se poate spune, subliniază comentatorul că pentru Japonia de după război, ziua de 1 iulie va fi o nouă zi a armatei, aviației și flotei"...

Potrivit știrilor primite din Tokio, majoritatea ziarelor japoneze au publicat la 1 iulie articole în care condamnă pregătirile militare ale guvernului japonez și care califică crearea forțelor apărării din Japonia drept „un pas înapoi spre militarism".

„Ziua de azi, a scris în această privință influentul ziar japonez „Iomiuri", marchează începutul unei reveniri la vechea linie, deoarece armata odioasă pe care Japonia a respins-o potrivit noii constituții, a luat naștere în mod fățiș pe ziua de azi sub denumirea de forțe ale apărării".

V. M. Molotov l-a primit pe U. Kekkonen

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 iulie V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe Urho Kekkonen, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, șeful delegației guvernamentale finlandeze.

A fost de față V. Z. Lebedev, trimisul U.R.S.S. în Finlanda.

Primul ministru al Indoneziei salută rezultatele tratativelor chino-indiene

DJAKARTA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 1 iulie, primul ministru al Indoneziei, Sastroamidjojo, a declarat în parlament că el salută tratativele dintre Nehru și Ciu En-lai, precum și rezultatele acestor tratative. Sastroamidjojo a comunicat că actualmente se fac pregătiri în vederea conferinței țărilor din Asia și Africa care va avea loc la Djakarta.

Noi presiuni asupra Franței în vederea ratificării c. d. e.

Vizita lui Spaak la Paris

PARIS 2 (Agerpres). — La 1 iulie au luat sfîrșit tratativele în problema „armatei europene" dintre Spaak, ministrul afacerilor externe al Belgiei și Mendes France, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe al Franței.

După încheierea tratativelor a fost dat publicității un comunicat în care se arată că cei doi miniștri „au căzut de acord asupra necesității de a se convoca o conferință a țărilor asupra cărora se extinde tratatul de la Paris, imediat ce guvernul francez își va preciza poziția... și înainte ca Adunării Naționale să i se propună să se pronunțe în această problemă".

In declarația făcută la o conferință de presă Mendes France a subliniat că este de acord cu Spaak în ceea ce privește necesitatea convocării unei conferințe a celor șase țări în problema „comunității defensive europene". El a declarat de asemenea că „guvernul francez a hotărît să contribue la tratativele dintre francezi, ale căror păreri sînt diferite în privința problemei „comunității defensive europene", ceea ce presupune o serie de tratative interne".

Mendes France a arătat în continuare că pînă la 20 iulie, guvernul francez se va ocupa numai de problema Indochinei, iar după aceea, în cazul restabilirii păcii în Indochina, guvernul va prezenta parlamentului spre examinare programul problemelor financiare și economice. După aceasta, în prima jumătate a lunii august, va fi prezentat Adunării Naționale spre examinare proiectul de lege privitor la problema „armatei europene", pregătit în prezent de generalul Koenig și Bourges-Maunoury.

Unele ziare franceze apreciază sosirea lui Spaak la Paris și încercările lui de a sili parlamentul francez să consimtă cît mai repede la crearea „armatei europene", ca o nouă presiune asupra Franței, deoarece Spaak este cunoscut ca unul din cei mai activi adepți ai ideii „micii Europe".

Situația militară din Vietnam

HANOI 2 (Agerpres). — Inaltul comandament francez din Indochina a hotărît să evacueze și să abandoneze în întregime zona de sud a deltei Fluviului Roșu.

Potrivit agenției France Presse, în regiunea pe care francezii au început să o evacueze la 29 iunie se află localități și posturi militare de mare importanță strategică cum sînt Namdinh, Ninhoinh, Bat Diem și Lakuan.

Agențiile occidentale citează declarațiile unui purtător de cuvînt al înaltului comandament al trupelor expediționare franceze din Indochina, care a afirmat că această hotărîre „extrem de gravă" a comandamentului a fost luată în urma eliberării unor întinse regiuni din sudul deltei Fluviului Roșu de către unități ale Armatei Populare Vietnameze cît și pentru „reorganizarea" dispozitivului de apărare francez din golful Tonkinului. El a adăugat că localitățile evacuate „erau imposibil de apărat" în fața atacurilor viguroase date de forțele populare vietnameze.

A XII-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară

La 31 iulie, Stadionul Popular din Budapesta își va deschide porțile pentru a primi reprezentanții sportivi ai studenților din întreaga lume. Va avea loc festivitatea deschiderii celei de a XII-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară.



Anul acesta sărbătorirea acestui eveniment are o deosebită însemnătate în istoria Jocurilor Mondiale Universitare. In urmă cu 30 de ani — la 31 iulie 1924 — Jean Petitjean, în numele organizației sportive naționale franceze, a luat inițiativa organizării primelor jocuri universitare mondiale.

La sfîrșitul celui de al doilea război mondial, Uniunea Internațională a Studenților a preluat de la fondatorul lor dreptul și datoria de a organiza aceste jocuri cu regularitate.

Primele jocuri universitare de după război — cea de a VII-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă — au avut loc în 1947 la Davos (Elveția). Au urmat apoi cele de la Paris, Budapesta și Berlin. Interesul tot mai mare al studenților față de jocuri se vede din numărul din ce în ce mai mare de studenți participanți. La jocurile de la Berlin, de pildă, au luat parte 2048 de studenți și studente din 42 de țări.

N-au lipsit însă nici în această direcție încercările de spargere a unității studențești. In timp ce U.I.S., de pildă, a organizat cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă la Poiana Stalin, F.I.S.U. (Federația Internațională a Sportului Universitar) a organizat o Săptămînă Sportivă Internațională a Studenților la Gostein.

In afara faptului că această încercare de a slăbi unitatea studenților sportivi nu s-a bucurat de succes ea a provocat o mare nemulțumire în rîndurile studențimii iubitoare de pace.

Uniunea Internațională a Studenților luptă pentru unitatea tineretului studios cu convingerea fermă că aceasta este o contribuție la prietenia și înțelegerea dintre studenții din întreaga lume. Comitetul Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților a hotărît de aceea în sesiunea de la Berlin — martie 1953 — să negocieze cu F.I.S.U. cu scopul de a organiza în comun cea de a XII-lea ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară.

Uniunea Internațională a Studenților a propus astfel ca toate organizațiile membre ale U.I.S. și ale F.I.S.U., ca și toate celelalte organizații naționale, care nu sînt afiliate la nici una din cele două organizații (U.I.S. sau F.I.S.U.), să fie invitate fără nici o discriminare, să ia parte la jocuri. F.I.S.U., a refuzat însă aceasta cerînd să nu fie invitate decît acele organizații sportive studențești naționale, care au fost recunoscute de Comitetul Olimpic din țara lor. Acceptarea acestei cereri ar fi însemnat ca la Jocuri să nu participe studenți sportivi din Republica Populară Chineză (după scrierea articolului R. P. Chineză a fost primită ca membră în Comitetul Olimpic Internațional, aceasta fiind încă o dovadă a absurdității cererilor F.I.S.U. — n.r.) sportivi din Ecuador, din Republica Democrată Germană și din alte țări în care nu există Comitete Olimpice sau care nu sînt recunoscute de Comitetul Olimpic Internațional.

Intr-o scrisoare către Uniunea Internațională a Studenților, Comitetul Olimpic Internațional a declarat că, întrucît Uniunea Internațională a Studenților și F.I.S.U. nu sînt organe olimpice recunoscute, nu dorește să intervină în treburile interne ale acestor organizații.

Uniunea Internațională a Studenților luptă pentru ca problemele studențești să fie hotărîte de către studenți.

Comitetul Internațional de pregătire și-a început deja lucrările. Jocurile se vor desfășura între 31 iulie și 8 august la Budapesta, oraș care se bucură de o mare faimă în lumea sportului și care este cunoscut multor studenți sportivi. Echipamentul și instalațiile sportive din acest oraș sînt o garanție că jocurile vor fi organizate în condițiile cele mai bune.

Programul Jocurilor va cuprinde un număr foarte mare de probe. Probele de atletism vor include alergări pe 100, 200, 400, 800, 1500, 5000 și 10.000 metri băieți și 100, 200, 400 și 800 metri fete; 110, 400 și 3000 metri alergări garduri pentru băieți și 80 metri garduri pentru fete; săritura în înălțime și săritura cu prăjina, triplu salt, aruncarea discului, aruncarea suliței și ciocanului, aruncarea greutății, curse de ștafetă, decatlon pentru băieți și pentatlon pentru fete. Programul va mai cuprinde înot și salturi de pe trambulină, polo pe apă, volei-bal, baschet-bal fotbal, tenis, curse de biciclete, scrimă, tenis de masă, box, lupte haltere și gimnastică.

Uniunea Internațională a Studenților a primit scrisori de la unele federații sportive internaționale — exprimînd urări de succes pentru Jocuri și promițînd sprijinul lor (printre acestea sînt Federația de Baschet-bal și Federația de Lupte).

Comitetul Internațional de pregătire a trimis deja invitațiile oficiale și înscrierile preliminare au început să sosească în număr mare — ca și cererile de informații suplimentare. Au sosit scrisori de la organizațiile sportive studențești, ca și de la federații sportive naționale nestudențești.

In unele țări s-au înființat comitete și comisiuni de pregătire, în altele au început probele de selecționare și s-au primit știri despre participarea la probele individuale. Această activitate nu se limitează numai la Europa; se întreprind numeroase acțiuni și în Orientul Mijlociu, Asia și America de Sud. Studenții indonezieni sînt deosebit de activi, organizînd antrenamente, concursuri sportive etc.; în Scoția se manifestă de asemenea un mare interes pentru aceste jocuri. Bulgaria a și anunțat că va trimite 125 de concurenți. Studenții cehoslovaci ne-au trimis informații asupra planului lor de antrenament și pregătire.

Pînă acum peste 30 de țări au și acceptat să participe la jocuri printre care Austria, Ecuadorul, Uniunea Sovietică, Polonia, Brazilia, Ungaria, Israelul, Anglia, Olanda, Finlanda, India și Romînia.

Scrisorile pe care Comitetul Internațional de pregătire și secția pentru educație fizică și sport a Uniunii Internaționale a Studenților le primesc din toate părțile lumii sînt o dovadă a interesului pe care studenții îl arată pentru Jocurile Mondiale Universitare de Vară care se vor desfășura anul acesta.

ALAN BROWN
redactor sportiv al U.I.S.

ȘTIRI SPORTIVE

● Intre 11 și 13 iulie se va desfășura la poligonul Tunari din Capitală, întîlnirea internațională de tir dintre echipele selecționate ale R.P.R. și Franței.

● La 1 iulie, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., și secția de volei au oferit o recepție cu ocazia vizitei în Uniunea Sovietică a echipelor de volei băieți și fete din Republica Populară Romînă. La această întîlnire cu oaspeții romîni, care a decurs într-o atmosferă de caldă prietenie, au luat parte activiști ai Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, reprezentanți ai organizațiilor sportive sovietice, sportivi din Moscova. La recepție a participat Ion Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S.

● La 2 iulie, au părăsit Moscova plecînd spre patrie, echipele de volei ale R.P.R. care au vizitat timp de două săptămîni Uniunea Sovietică. Sportivii romîni au susținut întîlniri prietenești cu echipele selecționate ale U.R.S.S. și Ucrainei.

● Campionatele mondiale de gimnastică pe anul 1954 s-au încheiat cu victoria strălucită a sportivilor sovietici care au ocupat primele locuri atît la întrecerile pe echipe cît și la cele individuale.

Echipa masculină a U.R.S.S. a fost declarată campioană a lumii, ocupînd locul întîi cu 689,90 puncte. Pe celelalte locuri s-au clasat în ordine: Japonia, Elveția, Germania occidentală, R. Cehoslovacă, Finlanda, R. P. Ungară etc.

La individual primul și al doilea loc au fost cîștigate de sportivii sovietici Muratov și Ciukarin care au obținut 115,45 puncte fiecare.

Presa italiană se exprimă plină de admirație față de inegalabila măiestrie cu care s-au produs gimnaștii sovietici. Ziarul „Corriere dello sport" care apare la Roma scrie: „Gimnastica rusă este reprezentată prin sportivi pregătiți perfect, care nu-și pierd nici o dată controlul asupra lor. Cel mai bun dintre ei Ciukarin face adevărate minuni".

Ziarul „Tutte sport" care apare la Torino subliniază că echipa sovietică și-a arătat clar superioritatea. „Nu a fost vorba de o simplă superioritate ci de un triumf al unei echipe alcătuite din sportivi minunați".

Alte ziare subliniază de asemenea succesul categoric al sportivilor sovietici.

● Răspunzînd invitației asociației Austro-sovietice și a organizațiilor sportive din Austria la 2 iulie a părăsit Moscova, plecînd spre Viena, echipa feminină de baschet a Leningradului.

In numele fericirii și bunăstării omului

Opinia publică mondială a primit cu un interes viu, deosebit comunicatul cu privire la punerea în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică. Presa de toate nuanțele din toate țările lumii reflectă puternicul ecou internațional al comunicatului guvernamental sovietic. Comentatorul ziarului englez „Daily Worker" scrie că acest eveniment istoric „are o importanță internațională mult mai mare decît lansarea primei bombe atomice asupra Hiroșimei". Ziarul britanic „Daily Mail" a citat de asemenea declarația unui purtător de cuvînt al departamentului pentru problemele energiei atomice din guvernul englez, care a spus: „nu avem informații directe dar se naște impresia că rușii au creat această centrală într-un timp foarte scurt". Comentatorul științific al ziarului „Times" a scris că „punerea în funcțiune a centralei electrice pe bază de energie atomică din U.R.S.S. este o nouă dovadă a succesului Rusiei în domeniul dezvoltării energiei atomice". Iar prof. Yosio Fudzioka, unul din specialiștii japonezi de frunte în domeniul fizicii nucleare a apreciat că comunicatul guvernamental sovietic „marchează începutul unei noi ere".

Intr-adevăr, știința sovietică pusă în slujba vieții, a păcii, a deschis o eră nouă în producția pașnică. Centrala electrică industrială pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5000 kw. inaugurată zilele trecute în U.R.S.S. constitue primul pas, prima victorie pe drumul spre folosirea uriașei descoperiri a geniului omenesc pentru bunăstarea omului.

Prima centrală pe bază de energie atomică a intrat în funcțiune... Cîtă semnificație are această veste! Omul a devenit mai puternic în lupta cu forțele naturii. Omenirii i se deschid posibilități nebănuite de progres, de belșug. Și nu întîmplător U.R.S.S. este prima țară din lume care folosește energia atomică în scopuri pașnice. Nu întîmplător prima centrală electrică pe bază de energie atomică a fost pusă în funcțiune de către oamenii sovietici, constructorii comunismului. Știința sovietică merge cu îndrăzneală pe drumul unei dezvoltări nemaiîntîlnite, deschizînd căi noi în lupta pentru supunerea forțelor naturii în folosul omului. Desfășurînd o uriașă construcție pașnică poporul sovietic folosește cele mai moderne mijloace tehnice. Orînduirea socialistă sovietică utilizează cuceririle științei în domeniul energiei atomice pentru înfăptuirea visului oamenilor muncii din lumea întreagă: comunismul. Acest lucru demonstrează din nou cu strălucire superioritatea sistemului economic socialist față de alte sisteme și arată odată mai mult prin graiul faptelor că statul sovietic duce o politică de construcție pașnică în numele fericirii popoarelor.

Odată mai mult se conturează contrastul puternic, izbitor între lumea socialismului și cea a orînduirii întunecate capitaliste. Acolo, în capitalism, cuceririle științei nu sînt puse în slujba omului și a vieții, ci în slujba fiarelor, a morții. Cuceririle științei atomice servesc în Statele Unite ale Americii îmbogățirii fără margini a stăpînilor monopolurilor, a regilor armamentului. Proiectul de buget al S.U.A. pe anul financiar 1954-1955 prevede alocarea pentru înarmări atomice a sumei record de 2.425.000.000 dolari, față de 2.200.000.000 dolari în 1953-1954. Programul — și așa enorm de costisitor — al producției de arme atomice se mărește în interesul cercurilor monopoliste pe seama oamenilor muncii din S.U.A. siliți să suporte povara uriașă a impozitelor militare. Morgan, Dupont, Rockefeller și alți rechini ai monopolurilor americane adună grămezi de aur de pe urma fabricării stocurilor de bombe atomice. Exprimîndu-se în stilul obișnuit al bussinesmenilor obișnuiți să prețuiască viața omenească în dolari, revista monopolurilor americane „Fortune" a citat date fantastice prin care încearcă să demonstreze că exterminarea fiecărui om ar costa mai „ieftin" dacă Washingtonul s-ar hotărî să folosească bomba atomică. Iar „economistul" american Walter Hoadley a expus cu un cinism și mai mare planurile capitalului monopolist. El a declarat că bombele atomice ar contribui la dezvoltarea economiei americane făcînd ca „multe persoane să se gîndească la faptul că viața nu durează mult".

Distrugeri, moarte, explozii atomice, iată la ce visează stăpînii monopolurilor americane, amatori de afaceri fabuloase. Lor nu le convine ca energia atomică să fie întrebuințată în scopuri pașnice pentru că aceasta nu le-ar aduce profituri cît de cît comparabile cu profiturile uriașe scoase de pe urma cursei înarmărilor atomice. Unele cercuri conducătoare americane au mers pînă acolo încît au ajuns la concluzia stupidă că producția sporită de arme atomice va putea salva economia americană de criza economică.

Cercurile diriguitoare americane se opun cu încăpățînare și cu înverșunare încheierii unui acord internațional privitor la interzicerea necondiționată a armelor atomice, acord propus în mai multe rînduri de U.R.S.S. După cum se știe, la recentele lucrări ale subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare care s-au desfășurat la Londra, Uniunea Sovietică a făcut noi propuneri care prevăd în primul rînd obligația solemnă și necondiționată a statelor de a nu folosi armele de exterminare în masă. E limpede că printr-o asemenea obligație solemnă s-ar putea înlătura primejdia războiului atomic fără a aștepta să se cadă definitiv de acord asupra tuturor condițiilor acordului care prevede interzicerea totală a armelor atomice și hidrogenice și instituirea unui strict control internațional asupra acestei interziceri. Puterile occidentale au respins însă aceste propuneri dovedind astfel încă odată lipsa de dorință a cercurilor guvernante ale acestor puteri de a renunța la cursa înarmărilor atomice, la ațîțarea psihozei de război prin politica șantajului atomic cu toate că această „sperietoare" nu mai sperie pe nimeni prin faptul că un stat care apără pacea, așa cum este U.R.S.S., deține bomba atomică și cu hidrogen.

Intrarea în funcțiune a primei centrale electrice în U.R.S.S. în momentul în care isteria atomică continuă cu înverșunare peste ocean și după ce la Londra puterile occidentale au respins propunerile sovietice pentru interzicerea armei atomice, are o semnificație deosebită. Construind și punînd în funcțiune centrala electrică atomică poporul sovietic a spus întregii omeniri: energia atomică, această formidabilă descoperire a minții omenești poate și trebuie să fie întrebuințată nu pentru exterminarea în masă a oamenilor, ci pentru nevoile pașnice, pentru asigurarea bunei stări a populației.

Popoarele au primit cu bucurie știrea intrării în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice atomice. Ele au văzut în aceasta un pas real al Uniunii Sovietice spre folosirea pașnică a energiei atomice. Ele știu că uriașa forță materială a U.R.S.S. care va crește și mai mult prin folosirea energiei atomice, constituie o chezășie a păcii, că este pusă în slujba păcii omenirii. Comunicatul guvernamental sovietic cu privire la intrarea în funcțiune a primei centrale electrice atomice sporește enorm prestigiul moral al U.R.S.S. în rîndurile popoarelor. El va insufla fără îndoială noi speranțe și va da un nou avînt luptei oamenilor simpli din lumea întreagă pentru interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă, pentru menținerea și consolidarea păcii.

Oamenii muncii din țara noastră, tineretul nostru muncitor salută cu dragoste și bucurie noua victorie pașnică a constructorilor comunismului urîndu-le acestora noi și mărețe succese în lupta lor pentru binele și fericirea omenirii, pentru pacea lumii.

EM. RUCĂR

REDACȚIA București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00, Secția scrisori Tel Nr. 7.66.91 DIFUZAREA Tel. Nr. 5.3877. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii